

BIBLIATANULMÁNYOK

A szentély

Írta: *Martin Pröbstle*

TANÍTÓI MELLÉKLET

2013. október, november, december

Copyright © Hetednapi Adventista Egyház, 2013

Copyright © *Martin Pröbstle*, 2013

Felelős kiadó: *Ócsai Tamás*

Fordította: *Zarka Dávid*

Felelős szerkesztő: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Kiadja a Hetednapi Adventista Egyház

2119 Pécel, Ráday u. 12.

Ügyintézés: *Fenyvesi Eszter*

E-mail: eszter@adventista.hu

Telefon: 06-30-664-3000

Nyomdai előkészítés: *Ecsedi Gabriella*

Nyomdai munkálatok: *Szóllósy Műhely*, Debrecen

Felelős vezető: *Szóllósy Botond*

TARTALOM

1. tanulmány: A mennyei szentély	4
2. tanulmány: „Menny” a földön	10
3. tanulmány: Áldozatok	17
4. tanulmány: Amit a szentélyszolgálatból tanulhatunk	23
5. tanulmány: Engesztelés: bűnért való áldozat	30
6. tanulmány: Az engesztelés napja	36
7. tanulmány: Krisztus értünk vállalt áldozata	42
8. tanulmány: Nagy Főpapunk, Krisztus	49
9. tanulmány: Az advent előtti ítélet	56
10. tanulmány: A végidei engesztelés napja	62
11. tanulmány: Prófétai üzenetünk	69
12. tanulmány: Az Isten jelleme körüli kozmikus küzdelem	75
13. tanulmány: Bátorító szó a szentélyből	82

Ajánlott internetes oldalak:

Generál Konferencia:

- www.adventist.org

Tranzeurópai Divízió:

- www.ted-adventist.org

Newbold College:

- www.newbold.ac.uk

Magyar Unió:

- www.adventista.hu

Dunamelléki Egyházterület:

- www.adventista.hu/det

Tiszavidéki Egyházterület:

- www.adventista.hu/tet

Advent Kiadó:

- www.adventkiado.hu

Adventista Teológiai Főiskola:

- www.atf.adventista.hu

Ifjúsági Osztály:

- www.ifiinfo.hu

Reménység Evangélicizációs Központ (REK):

- www.remenyvtv.hu

Bibliatanulmányok:

- www.adventista.hu/bibliatanulmanyok

A mennyei szentély

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Kir 8:49

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: A mennyei szentély valóságos. Értsük meg alapvető funkcióit!

Érezni: Élvezzük a mennyei szentélynek, azaz Isten házának a melegségét és bensőséges légkörét!

Tenni: Fogadjuk el a létező mennyei szentély bibliai képét, és tudatosítsuk magunkban: „*Velünk az Isten*”!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

I. Tudni: A mennyei szentély valóságos és funkciói

- A** A Biblia többször is megerősíti a mennyei szentély valóságát. Miért olyan fontos az, hogy a mennyei szentély valóságos hely a mennyben, és ne csak a megváltás egy metaforájának tekintsük?
- B** Öt fő funkciója van a mennyei szentélynek: Isten lakhelye, a világegyetem kormányzati központja, az istentisztelet helye, mennyei ítélőszék és a megváltás központja. Melyek voltak adottak a bűn előtt, és melyek állnak majd fenn a nagy küzdelem vége után is?

II. Érezni: A szentély: Isten háza

A Szentírás a mennyei szentélyt Isten saját lakhelyeként írja le. Hogyan hat az érzéseinkre, amikor Isten otthonaként tekintünk rá, ami tehát több mint csupán egy mennyei ítélőszék?

III. Tenni: A mennyei szentély és Isten jelleme

Hogyan tágítja Isten jelleméről alkotott képünket, ha úgy tekintünk a mennyei szentélyre, mint ahol „*Velünk az Isten*” (és nem csupán az ítélet helyszínéül gondolunk rá)?

Összegzés: A mennyei szentély a szerető Istent mutatja be, aki leereszkedett azért, hogy a teremtés kezdetétől fogva a teremtményeivel lakjon.

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: 1Kir 8:49

A lelki növekedés alapja: A mennyei szentély az „Immánuel (velünk az Isten) elvet” mutatja be a teremtés kezdetétől az örökkévalóságig: Isten lejön a mennyből az időbe és a földi térbe, hogy a teremtményeivel lakjon, közösségre hívja őket magával (istentisztelet) és (a bűn után) lehetővé tegye a vele való szoros kapcsolat helyreállítását.

Nyitó feladat: Hogyan nézhet ki a mennyei szentély? Kérjük meg a csoport tagjait, hogy engedjék szabadjára fantáziájukat és mondják el gondolataikat! Miért fontos tudni, hogy Isten, aki mindenhol jelen van, a mennyei szentélyben tartózkodik? Mondják el véleményüket!

Elmélkedjünk: A testté lett Jézust „Immánuel”-nek, „Velünk az Isten”-nek hívjuk (Ézs 7:14; Mt 1:23). Már létezett az „Immánuel elv” Jézus testet öltése előtt, amikor Isten a mennyben lakott, ott, amit szentélyének nevezett? Beszéljünk róla! Olvassuk el 2Móz 25:8 versét, amelyben Isten a szentély jelentőségéről szól! Mióta beszélhetünk mennyei szentélyről? Már azelőtt is létezett szentély a mennyben, hogy szükség lett volna rá a világegyetemben a bűn kérdésének megoldása miatt? Indokoljuk meg a válaszunkat!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: A Bibliában rengeteg hivatkozást találunk a mennyei szentélyre. (Lásd: Elias Brasil de Souza: *The Heavenly Sanctuary/ Temple Motif in the Hebrew Bible*. Ebben a kiadványban 43 ószövetségi szövegrészletet vizsgál meg az író. Egy hasonló tanulmány készül most, amely 35 részt tanulmányoz az Újszövetségből, a mennyei szentélyre vonatkozóan.) A Bibliában több olyan igehely található, amely ismételten megerősíti, hogy a szentély valós hely a mennyben (lásd Jel 4:2; 11:19). A Szentírás a mennyei szentély öt fő funkcióját adja meg: 1) Isten lakhelye; 2) a világegyetem kormányzatának a központja, ahonnan uralkodik Isten a trónjáról; 3) az istentisztelet mennyei helyszíne; 4) a mennyei ítélőszék, ahol Isten meghozza igazságos ítéleteit; és 5) az a hely (a kereszten kívül), ahol megoldja a bűn problémáját. A hetednapot ünneplő adventisták gyakran a negyedik és ötödik pontokat hangsúlyozzák, amelyek a bűn megjele-

nése után kaptak szerepet, így ezek a fontos szempontok állnak több ezt követő tanulmány középpontjában. Ám mivel gyakran elhanyagoljuk a mennyei szentély első három alapvető, eredeti (és örökkévaló) funkcióját, ezért az alábbiakban ezeket emeljük majd ki.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Isten mennyei otthona

(1Kir 8:49)

Az Ószövetség a mennyei szentélyt egyszerűen „templom”-nak nevezi. Ezek a versek mutatják, hogy Isten a templomában van (Zsolt 11:4; Ézs 6:1; Mik 1:2; Hab 2:20 stb.). A „templom” héberül *hekal*, az ősi sumér *egal* szóból származóan, és azt jelenti: „nagy ház”. A szentélyt gyakran így nevezik: az „Úr háza” (pl. Zsolt 23:6), Isten „lakhelye” vagy „hajléka” (lásd 5Móz 26:15; Zsolt 68:6; Jer 25:30; Zak 2:13). Tehát a mennyei szentély/templom Isten lakhelye – az otthona!

Ez a mennyi templom a teremtés kezdete óta létezik (lásd Jer 17:12, aminek a nyelvezete 1Móz 1:1-ét tükrözi). Bár Isten létének természetfeletti voltát nehéz megértenünk, Ő leereszkedett a térbe és az időbe, hogy közel legyen a teremtményeihez – „*Velünk az Isten.*” Jézus pedig most „*helyet készít*” nekünk, hogy örökké az Atya házában éljünk (Jn 14:1-3), amivel a mennyei szentélyre utal.

Elmélkedjünk: A mennyei szentély Isten otthona, ahova közösségre hívja a teremtményeit (és egy nap arra, hogy ott is éljenek). Hogyan láthatjuk Istent kedves, barátságos, elfogadó Személynek, amikor az előbbi gondolatot mérlegeljük?

II. A világegyetem kormányzatának a központja

(Zsolt 47:7-9)

Sok igeszakasz úgy ábrázolja Istent, mint aki a tróntermében, egyben a mennyei szentélyben van. (Lásd főként 1Kir 22:19; Zsolt 93:1-2; 97:2; 103:19-20!) Salamon földi királyként megépíttette „*a törvényházat*” és a saját rezidenciáját (1Kir 7:1, 7-8), ahol Izráel állami ügyet intézte. Tehát azt is elképzelhetjük, hogy a mennyei Királynak is van trónterme vagy „*törvényháza*” (a szentély) és lakhelye (a szentek szentje). Isten a mennyei szentély „*kormányzati központjából*” intézi a világegyetem „*állam-ügyeit*”.

Elmélkedjünk: Milyen „államügyeket” intézhetett/intézhet majd Isten a trónterméből a bűn létezése előtt/után?

III. Az istentisztelet mennyi helyszíne

(Jelenések 4. és 5. fejezet)

Sok bibliaiszöveg úgy mutatja be a mennyei szentélyt, mint ami az istentisztelet helyszíne. Ézs 14:12-21 és Ez 28:11-19 nemcsak Lucifer bukását és a gonosz felemelkedését írja le, hanem azt is, hogy még a bűn megjelenése előtt is létezett a mennyei szentély, amelyben Lucifer volt a „*felkent oltalmazó Kérub*” (Ez 28:14). Ott állt mint oltalmazó Kérub a szentek szentjében, az „*Isten hegyén*” (Ez 28:14) lévő mennyei szentélyben. Egy másik vers jelenti ki, hogy mi volt a bűneset előtti időben a szentély funkciója: a „*gyülekezet*” hegye (Ézs 14:13). A mennyei szentélyben gyűlt össze a Teremtőt imádni a teremtett, értelmes lények el nem bukott serege. A bűn megjelenése után a mennyei szentély dicsőítő (doxológiai) funkciója folytatódott. Ézsaiás betekintethetett a mennyei templomba, látta a dicsőítés sürgés-forgását. A szeráfok zenével adták elő dicsőítő éneküket: „*Szent, szent, szent a seregeknek Ura, teljes mind a széles föld az ő dicsőségével*” (Ézs 6:3)! Jelenések 4. és 5. fejezetei egy hasonló istentiszteleti színt mutatnak be a mennyei szentélyben Jézus mennybemenetele után: a mennyei lények dicsőítik a Teremtőt (Jelenések 4. fejezet) és a Megváltót (Jelenések 5. fejezet). A dicsőítés pedig kiárad a szentélyből a nagy küzdelem tetőfokán, és mindörökké hangzik majd (Ézs 66:23; Jel 19:1-5; 21:1-3).

Elmélkedjünk: Mit gondolunk a következő teológiai aforizmáról: „A szoteriológia (a megváltás tana) előtt már volt doxológia (Isten dicsőítése)?” Mit árul el ez a kijelentés Isten jelleméről és az eredeti, örök tervéről, ami miatt megalapította a mennyei szentélyt?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Rendkívül fontos megértenünk, a mennyei szentélynek az volt az eredeti feladata, hogy kiemelje Isten jellemének lényeges részét: „*Immánuel*”, Velünk az Isten. Isten leereszkedett a mennyei szentélybe, a teremtett mennyei lények közé, amivel bemutatja, hogy nem közömbös, eltávolodó, hideg és félelmetes lény. A teremtményei közelségében akar lenni, velünk akar lakni.

Elgondolkodtató kérdések:

1. A mennyei szentély térben és időben valóságos hely, vagy csak egy hasonlat? Válaszunkat bibliaversekkel támasszuk alá!
2. A keresztény világ nagy része (a platóni dualizmus elméletét követve) még mindig úgy hiszi, hogy Isten lényegét tekintve „időtlen”. Tehát Isten nem ereszkedett alá, hogy a térben és az időben lakjon. A mennyei szentély történelmi valósága hogyan segít helyesen láttatni Isten természetét? Miért olyan fontos ez?

Kérdések az alkalmazáshoz:

Hogyan hat a szentély tanáról alkotott személyes véleményükre és hogyan tökéletesíti az Isten jelleméről alkotott képünket az „Immánuel elv” megértése a mennyei szentély összefüggésében?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Segítsünk a tagoknak megérezni a mennyei szentélynek mint Isten otthonának kedves és bensőséges légkörét! Egy orosz belsőépítész, aki a kommunizmus bukása után teológiai tanár lett, írt egy tanulmányt „Egy belsőépítész a mennyei szentélyről” címmel. Rámutatott, hogy a hivatásos belsőépítészek a berendezés alapján sokat megtudhatnak a háztulajdonos jelleméről. Azt is leírta, hogy a mennyei szentélynek, Isten házának a berendezése sokat elárul Isten jelleméről. Már a bűn problémájának megjelenése előtt is sok mindent kifejezett a berendezés, még mielőtt az egyes daraboknak szerepe lett volna.

Feladat: Gondolkojunk el *A jelenések könyve* alapján a különböző „berendezési tárgyokról”, amelyek a mennyei szentélyben (Isten házában) vannak és ahogy a földi megfelelőiben részben megmutatkoznak! Mi mindent árulhattak el Istenről háza berendezései abban az időben, amikor még nem voltak a megváltás jelképei? Nézzük meg! (Például hogyan jelképezheti a szent kenyerek asztala Isten „ebédlőjét”, ahol Istenből és mennyei „vendégeiből” - az őt imádó értelmes lényekből - áll össze az „asztaltársaság”?) Mi a helyzet a gyertyatartóval, a füstölővel és a frigládával? Hogyan csodálkozhatunk rá Isten jellemére e berendezési tárgyak révén?

Boldog munkavégzés!

Még akkor ismertem meg a Megváltót, amikor egy adventista iskolában tanultam a falumban, a Kongói Demokratikus Köztársaság területén. A későbbiekben azután úgy éreztem, Isten arra készítet, hogy hirdessem az adventi hit üzenetét, a reménységet. Így kezdtem el a missziómunkát a helyi gyülekezet közvetlen szomszédságban.

Később hallottam a globális missziómunkáról, azután gyülekezetalapításba kezdtem Kinshasa egyik szegénynegyedében. Találkoztam néhány adventistával is azon a környéken. Kértem őket, hogy imádkozzunk együtt Isten vezetéséért, egy új gyülekezet alapításáért. Így is történt. Adventista ismerőseim pedig elhozták barátaikat, hogy együtt tanulmányozzuk Isten Igéjét. Rövid időn belül tizenheten meg is keresztkeltek. Hamarosan Kinshasa egy másik kerületébe küldött az egyház, ahol három adventista családot találtam. Ők távol laktak minden gyülekezet-től. Végül úgy alakult, hogy reggelenként 5 órakor az egyik család házá-nak udvarán találkoztunk. A szomszédok hallották az éneklésünket, a prédikációt, ezért még néhányan csatlakoztak hozzánk. Barátok hívták barátaikat, így csakhamar harmincan gyűltünk össze. Mára már hatvan felnőtt jár ebbe a csoportba. Kicsinek bizonyult az udvar, ezért béreltünk egy még befejezetlenül álló épületet, aminek nem volt teteje sem. Igyekszünk befedni valamivel az eső ellen. Ha majd a tulajdonos folytatja az építkezést és be akar költözni, akkor keresnünk kell egy másik helyet. Tudjuk, hogy az Úr biztosít épületet számunkra, még ha nincs is sok pénzünk. Bibliánk is kevés van, sőt sokaknak az útiköltség előterem-tése is kifejezett nehézséget okoz, ha el akarnak jönni a gyülekezetbe.

Annak örülünk, arra gondolunk, hogy az Úr állandó lakhelyet készít nekünk a mennyben. Nem feledkezik el rólunk, amíg itt a földön vagyunk, és az örökkévalóságban majd mindig vele lehetünk.

Jean Longomo globális missziós úttörő a Kongói Demokratikus Köztársaságban, Kinshasa külső kerületében.

„Menny” a földön

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Zsid 8:5

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Értsük meg a szentély tipológiájának alapjait!

Érezni: Értékeljük Krisztus életének nagyszerűségét és ígéreteinek erejét, amelyeket a szentély tipológiája által nyilatkoztatott ki!

Tenni: Gondolkodjunk el Krisztus életén, és kérjük, hogy váltsa be ígéreteit, amelyeket a szentély tipológiája vetített előre!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

I. Tudni: A szentély tipológiájának alapjai és beteljesülése

- A** Az Éden kertje volt a föld első szentélye. Mi tette szükségessé a szentély létét a földön, még mielőtt az emberek bűnt követtek volna el?
- B** A földi szentély a mennyei másolata volt. A szentély tipológiája hogyan segíthet megérteni Krisztusnak a mennyei szentélyben jelenleg végzett szolgálatát?
- C** A földi szentélynek és a szolgálatának főbb jellemzői Krisztus földi életében, az egyházban és a földi történelem végén teljeseztek, illetve teljeseznek be. Hogyan tágítja az evangéliummal kapcsolatos megértésünket a szentély tipológiájának beteljesülése?

II. Érezni: A szentély, Jézus és az egyház

- A** Melyek jelentenek nekünk a legtöbbet a Krisztusra mutató, szentélyvel kapcsolatos előképek közül?
- B** Hogyan segít krisztusi életet élni, ha igényeljük a szentély tipológiájában foglalt bibliai ígéreteket?

III. Tenni: Figyeljünk Krisztusra és kérjük a szentélyhez kapcsolódó ígéreteit!

- A** Szánjunk időt rá a következő héten, hogy gondolatban még élénkebben lássuk Krisztus jellemét a szentély tipológiáján keresztül!

- ⓑ Milyen ígéreteket választunk azok közül, amelyek a szentély tipológiájában szerepelnek?

Összegzés: A szentély tipológiája erős támasz, amikor meg akarjuk érteni az evangélium főbb aspektusait.

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi ige: Zsid 8:5

A lelki növekedés alapja: A földi szentély – az eredeti mennyei szentély másolata – a mennyei szentélyben végzett munka háromfázisú beteljesülésére mutatott: 1) Krisztus első adventjére; 2) a testére, az egyházra; és 3) a földi történelem utolsó eseményeire.

Csak tanítóknak: A görög *typos* szó azt jelenti, hogy „üres forma” (gondoljunk egy tortaformára). Amikor így gondolunk a forma szerepére, akkor értjük meg a szentély alapvető tipológiáját: 1) Az öntőforma és a benne elkészült dolog egyaránt tér- és időbeli valóság, vagyis a földi és a mennyei szentély is valóságos történelmileg. 2) Nem az öntőforma volt először, hanem az már a korábban létező prototípus mintájára készült el, tehát a földi szentély a mennyei szentély másolata. 3) A forma már előre megmutatja, hogy milyen lesz az abban elkészült végtermék. Hasonlóképpen az ószövetségi szentélyek bemutatták, hogy miként teljesedtek be az Újszövetségben a szentély előképei. 4) A végtermék mindig több a mintánál, és azokat a feladatokat látja el, amelyekre a minta készült. Tehát az újszövetségi beteljesedés nagyobb az ószövetségi szentélyek előképeinél és betölti szerepüket.

Nyitó feladat: Hozzunk egy tortaformát (vagy valami egyebet, aminek a formáját felveszi az abban megfagyott víz) és magyarázzuk el a szentély tipológiájának jelentését a fenti példán keresztül!

Elmélkedjünk: A Ószövetségben található szentély-típusok nemcsak előre (vízszintesen) mutatnak az újszövetségi beteljesülésükre, hanem felfelé (függőlegesen) is, jelezve, hogy a mennyei szentély (prototípusként) már létezett a földi szentély előtt. Miért tarthatta Isten fontosnak, hogy a földi szentélytípusokat adja az embereknek, azokkal előre- és felmutatva a szentély előképére?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Ebben a részben három fő gondolatot vizsgálunk meg: 1) az Éden-kert volt a föld eredeti szentélye; 2) a meghatározásának bibliai alapja; és 3) hogyan történt meg három lépésben az egyetlen újszövetségi beteljesülése.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Az édeni szentély

(1Móz 3:24)

A heti tanulmányban foglaltak mellett figyeljünk még meg néhány más párhuzamot az édeni és a későbbi bibliai szentélyek között:

1. egyaránt Kelet felé néztek (1Móz 2:8 vö. 2Móz 27:13-16; 1Kir 7:21; Ez 47:1);
2. az édeni szentélyből és az Ezékiel, ill. a János által látott szentélyből is egy folyó indult ki (1Móz 2:10; Ez 47:1-12; Jel 22:1);
3. nemesfémek és drágakövek voltak bennük, főleg bdellium és ónix (1Móz 2:12; 2Móz 25:7; 28:9, 20; 4Móz 11:7);
4. a „fény”, „lámpa” (héberül *ma'or*) szó 1Móz 1:14-16-ban a napot és a holdat jelölte, de a Tórában másutt *csak* a szentélyben lévő gyertyatartó olajmécseseinek fényére utalt (2Móz 25:6);
5. a bűneset után Isten „*odahelyezteté*” (1Móz 3:24; héberül *shakan*) az Éden keleti kapuihoz a két kérubot. A héberben pont ugyanaz az ige fejezi ki Isten szándékát, hogy népe között „lakjon” (*shakan*) a szentélyben (*mishkan*; 2Móz 25:8-9).

Elmélkedjünk: Mi volt a földi szentély funkciója még a bűn megjelenése előtt?

II. A földi szentély: A mennyei szentély másolata

(2Móz 25:9, 40)

Isten meghagyta Mózesnek, hogy a hegyen megmutatott „minta” (héberül *tabnit*) szerint készítsék el a szent sátrat. A *tabnit* „az eredeti másolata, ami egy másik másolat [kicsinyített] mása.” Mózes először bepillantott az eredeti mennyei szentélybe, láthatta a maga hatalmas, dicsőséges voltában (2Móz 24:10; lásd még Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó. 302-303. o.), meglátta „a mennyei szentély kisméretű modelljét” (Ellen G. White: *The Spirit of Prophecy*. 1. köt. 269. o.), hogy az a földi szentély elkészítésénél mintául szolgáljon.

Tehát a földi szentély az eredeti mennyei szentély/templom másolata volt.

Salamon temploma is a mennyei „minta” (*tabnit*), az eredeti mennyei templom alapján készült (1Krán 28:11-12, 18-19). Bár Mózes sátra és Salamon kőtemploma építézetileg eléggé különbözött egymástól, az alapvető vonások megegyeztek: ugyanúgy három részre osztották a teret, ugyanolyan arányban, ugyanolyan berendezési tárgyak voltak bennük, függöny választotta el a szentélyt a szentek szentjétől, és az áldozati és a papi szertartások rendszere, illetve a napi és az éves szolgálat is azonos volt. Éppen ezeket a vonásokat összegzi Zsid 9:1-7. Figyeljünk a tipológiának azokra a lényeges jellemzőire, amelyek megegyeztek a különböző ószövetségi szentélyekben!

Elmélkedjünk: Hogyan segít elkerülni a szélsőségeket és a szentélyben az apró eltérésekre (tűk, pecek, oszlopok stb.) való koncentrációt, ha megismerjük a szentély tipológiájának alapvető vonásait?

III. Az újszövetségi szentély tipológiájának három fázisa

A. Bevezetés: Krisztus földi élete és halála

(Jn 2:19-21)

A szentély tanának alapvető tipológiája Krisztusban teljesedett, amikor első adventjével bevezette az „utolsó időket” (lásd Zsid 1:1-2). A Bibliatanulmányban említettekén kívül figyeljük meg még azt is, hogy Krisztus a Főpap (Zsidók 7-10. fejezet), a rézmedence (görögül *lutron*, Tit 3:5), a kegyelem királyi széke (görögül *hilasterion*, Róm 3:25), az Ő érdemét jelképezi a tömjén (Jel 8:3) és igazságosságát a palást vagy fehér ruha (Ézs 61:10)! Ő az, akire a szentélyben minden előremutatott. Ez a Krisztus-központúság legyen az alapja a szentélyvel kapcsolatos tanulmányunknak!

B. Az egyház (testületileg és egyénileg)

(1Kor 3:16-17; 6:19)

Amikor az egyház egésze beépül Krisztus testébe, templom vagy szentély lesz belőle. Így a Jézusra mutató szentélytipológiát az egyház közösségileg és egyénileg is magára vonatkoztathatja. A Bibliatanulmányban felsorolt példákon túl a Szentírás arról is biztosít, hogy a Krisztus által megígért erő révén lehet belőlünk „élő... áldozat” (Róm 12:1) és a gyertyatartó világossága (Jel 1:20; lásd még

Mt 5:14). Imádságaink jó illatként szállhatnak fel (Jel 5:8; 8:3), igaz cselekedeteink pedig olyanok lehetnek, mint a fehér gyolcs (Jel 19:8) stb.

C. Az Új Jeruzsálem és a szent sátor

(Jel 21:2-3, 15-16, 21-22)

A szentély szerepe is a nagy küzdelem fináléjában teljeseedik. Jelenések 21. fejezete egyértelművé teszi, hogy az Új Jeruzsálem az „Isten sátora” (*skene*). Ugyanazt a szót használja a szentélyre, mint amit a Septuagintában (az Ószövetség görög fordításában) találunk. Tehát János nem látott templomot *a városban*, mert *maga a város* volt már Isten szentélye (valójában a szentek szentje megfelelője – kocka alakú).

Elmélkedjünk: A szentélynek még mely részei érik el céljukat Krisztusban, az egyházban, valamint a megváltás történelmének csúcspontján? Mi a jelentősége annak, hogy az Új Jeruzsálem „sátora” kocka alakú?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Általában a keresztény írók a szentély tipológiáját egyedül Krisztusra alkalmazzák. Néhányan látják az egyházzal való kapcsolódási pontjait is, de egyedül a hetednapos adventisták mutatnak a szentély tipológiájának a mennyei szentélyben való végső beteljesülésére, ami a nagy küzdelem végén következik be.

Elgondolkodtató kérdések:

1. A szentély tipológiájának megértése hogyan győz meg arról, hogy a mennyei szentély valóságos, fizikai hely a mennyben, nem pedig csak a megváltásra utaló hasonlat?
2. Hogyan erősödött meg a bizalmunk a szentély tana valós bibliai alapjait illetően? Ennek lényege, hogy az ószövetségi szentélytipológia rámutat Krisztusnak a mennyei szentélyben, folyamatosan végzett szolgálata alapvető jellemzőire.
3. Hogyan gyengíti a szentélytipológia adventista értelmezését, ha csak a beteljesedés 1844 utáni, mennyei fázisára koncentrálunk, és nem figyelünk fel arra, miként teljesült a történelemben Krisztus és az egyház által?

Kérdések az alkalmazáshoz:

1. Mit teszünk, ha felismerjük, hogy a szentélytipológia Jézusban való teljesedésének minden vetülete elérhető az egyház, Krisztus teste számára, ill. egyénileg a mi számunkra is?
2. Örömmel tölt el, ha arra gondolunk, hogy az örökkévalóságon át valóban Istennel, az Ő „sátrában” (az Új Jeruzsálemben) fogunk élni?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Próbáljuk meg a csoportban érzékeltetni, hogy milyen gazdag az ószövetségi szentélytipológia beteljesülése Jézusban, valamint mennyi erőt nyerünk, amikor igényeljük a szentélytipológia ígéreteit!

Feladatok:

1. Ellen G. White így tanácsol: „Jól tennénk, ha mindennap elmélkednénk Krisztus életéről” (*Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó. 61. o.). Határozzuk el, hogy ezen a héten pár órát Krisztus életéről, szolgálatáról és haláláról fogunk gondolkodni, ami a szentély tipológiájának csodálatos beteljesülése!
2. Péter ír Isten Szavának „igen nagy és becses” ígéreteiről, amelyekből megismerhetjük Istent (2Pt 1:4). Ezen a héten gondolkodjunk el egy sor olyan ígéretről, amelyeket kérhetünk – azokról, amelyek a szentély gazdag tipológiájának részét képezik!

A KÖZÖS IMA EREJE

Nyugat-Oroszországban élő testvéreink a környezetükben hirdetik az evangéliumot - néha még tolvajoknak is. A tagok a gyülekezetben egy füzetbe írják fel azoknak a nevét, akikért imádkoznak, a későbbiekben pedig kis traktát-anyagokat juttatnak el hozzájuk.

A gyülekezethez tartozó egyik asszony, akinek sok kecskéje van, egyszer azt kérte Istentől, hogy mutassa meg neki, kiért kell imádkoznia. Isten szokatlan módon adott erre a kérésére választ. Egy nap az asszony észrevette, hogy egyre fogynak a kecskéi. Majd rajtakapott egy férfit, amint éppen az akolból emelt ki egy állatot. Megállította. „Éhezik a családom” - mentegetőzött a férfi. „Ha eladom a kecskét, tudnánk mit enni.”

Az asszony megkérte, hogy tegye vissza a kecskét, és inkább majd ő készít a családnak ennivalót. Ebédet főzött és mellé még olvasnivalót is adott. A férfi elolvasta a családjával az iratokat. Most ő segít az asszonynak vigyázni a kecskékre, sőt a családjával együtt eljárnak a gyülekezetbe is istentiszteletre.

Az egyik gyülekezethez tartozik három lány, testvérek, akik azért imádkoztak, hogy megfelelő albérletet találjanak. Végül egy idős asszonyhoz kerültek. Egyszer arra lettek figyelmesek, hogy az idős hölgy szellemekkel társalog otthon. Magukban imádkozni kezdtek a házigazdájukért, de nyíltan nem merték szembesíteni azzal, hogy valójában az ördöggel áll kapcsolatban. Traktátokat hagytak az asztalon, megjelölve a neki szóló részeket. Az asszony azután olvasgatta is a kiadványokat. Az egyik traktát az ördög hazugságaira világított rá. Olvasás közben az idős hölgy megértette, hogy az ördög játszadozik vele. Kért még további írásokat a sajátos helyzetre vonatkozóan.

Az imával kísért bizonyágtévesek segítik a gyülekezet növekedését. Nyugat-Oroszország egyik kis gyülekezte is világítótoronyként szolgál a környéken.

Temryuk, Oroszország

Áldozatok

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Móz 22:1-19

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Értsük meg az ószövetségi áldozati rendszer fontosságát!

Érezni: Érezzük át az ószövetségi áldozati rendszeren keresztül, hogy milyen borzasztó a bűn természete és a megváltás ára milyen hatalmas!

Tenni: Határozzuk el, hogy rendszeresen elgondolkodunk az áldozati rendszer beteljesüléséről, Krisztusról, aki az „Isten Báránya”!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

I. Tudni: Az ószövetségi áldozati rendszer

- A** Az áldozati rendszert Isten vezette be a bűneset után (1Móz 3:15, 21). A Messiás helyettesítő áldozatát hogyan írja le az ősevangélium (1Móz 3:15)?
- B** Ábrahám megértette az áldozati rendszer jelentését, főleg a Móríj-hegyi tapasztalata után. Hogyan mutatja meg az Atya szeretetét 1Mózes 22. fejezete azon keresztül, hogy nem tartotta vissza a Fiát az értünk vállalt haláltól?
- C** A páska ünnepe (2Mózes 12. fejezet) adja az egyik legátfogóbb képet Krisztus áldozatáról. Mely alapvető elemeit vetíti ez előre az áldozatának?

II. Érezni: A bűn szörnyűsége és a megváltás nagy ára az állatáldozatokon keresztül

- A** Hogyan segít az ószövetségi áldozati rendszer jobban felfogni a bűn borzalmát és Krisztus engesztelő áldozatának végtelen nagy árát?

III. Tenni: Krisztus előképein való gondolkodás

- A** Határozzuk el, hogy komolyan elgondolkodunk Krisztus engesztelő munkájáról, amelyet az ószövetségi áldozati rendszer vetített elő!

Összegzés: Az ószövetségi áldozati rendszer tiszta képet mutat annak az áldozati halálnak a sokrétű jelentőségéről, amit Krisztus a Golgotán szenvedett el.

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi ige: *Jn 1:29*

A lelki növekedés alapja: Az ószövetségi áldozati rendszer előre vetítette a képét, hogy Krisztus áldozatának mélyreható jelentősége volt. Ugyanakkor arra is előképül szolgált, hogy a keresztyének élő áldozatként (lásd Róm 12:1) ajánlják fel magukat.

Csak tanítóknak: Egy professzor beszámolt róla, hogy a Szent Föld konfliktusoktól zavaros területén utaztak, és csak vonakodva kísérték el a férjét Gerazim-hegyére a páska ünnepe idején. Élnek még szamaritánusok azon a tájon, akik továbbra is áldoznak ilyenkor. Amikor az oltárhoz vezették a bárányokat, a tanárnő elfordította a tekintetét, ám az utolsó pillanatban mégis odanézett. Rettenetes volt az állatok halála. Miközben figyelte az ártatlan teremtmények küzdelmét, lélekben lázadt az áldozatot bemutató pap érzéketlensége miatt, ugyanakkor az egész áldozati rendszer gondolata ellen is berzenkedett. Miért kellett ártatlan állatoknak meghalni azért, hogy előremutassanak Jézus halálára? Visszafelé menet kitért belőle az Isten elleni keserűség az állatáldozati rendszer borzalmassága miatt, amíg menyeyi világosság nem hatolt át a gondolatain. Kezdte megértetni a lényegét: a bűn *annyira* borzasztó, hogy csak Isten ártatlan Bárányának életével lehetett megfizetni érte. Egyedül ezzel az áldozattal értetheti meg Isten a keményszívű emberekkel, hogy milyen rettenetes a bűn és milyen nagy ára van a megváltásunknak.

Nyitó feladat: Beszéljünk a professzor történetéről és kérjük a tagokat, hogy mondják el, milyen érzéseik vannak az áldozati rendszerrel kapcsolatban!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Ezen a héten azt vizsgáljuk, hogyan mutatta be Isten az áldozati rendszert Ádámnak és Évának, hogyan gyakorolták azt a pátriárkák korában és miként részletezték Mózes törvényei.

Fedezzük fel ennek a rendszernek a tipológiai jelentőségét, hogy megértsük az evangélium lényegét!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Az áldozati rendszer bevezetése az Édenben

(1Móz 3:9-21)

Már az ősevangélium (1Móz 3:15) tisztán bemutatja a Messiásnak, azaz az asszony magvának helyettesítő áldozatát. Képzeljük el, amint Krisztus leveti saruját és úgy, ahogy van, mezítláb, a sarkával rátapos a mérges viperára. Ebben a képben a Mag önként teszi le az életét, hogy legyőzze a kígyót. Krisztus tudatosan vállalkozott arra, hogy rálép a világegyetem leghalálosabb mérgű kígyójának, Sátánnak a fejére, miközben tisztában volt vele: ez az életébe fog kerülni.

1Móz 3:21 utal rá, hogy Isten bőrökkel ruházta fel Ádámot és Évát, ami állatáldozatot sejtet. Honnan tudjuk, hogy a ruha biztosítása többet jelentett csupán a testi meztelenségük elfedésénél és a melegen tartásnál, ami a bűneset utáni hidegebb légkörben szükségessé vált? Onnan, hogy a szöveg nyilvánvalóvá teszi: a bűneset utáni meztelenség több volt a pusztán testi meztelenségnél, a lélek meztelenségét is jelenti: pl. a büntudat, amelynek leplezéséhez a fizikai ruha nem elég. Isten a Helyettes ruháival takarta be őket a fűgefalevelek helyett, amelyekkel nem sikerült egészen eltakarni magukat. A saját vérük helyett egy ártatlan állat vére folyt. Ez árnyaltan utal a Messiásnak az emberiségért vállalt helyettesítő áldozatára. Isten saját maga vezette be és tanította meg Ádámot és Évát az áldozati rendszerre.

Elmélkedjünk: Ellen G. White így ír: „Abban a pillanatban, amint az ember engedett Sátán kísértésének és megtette azt, amitől Isten óva intette, Krisztus, Isten Fia az élők és a holtak közé állt, ezt mondva: 'Engem sújtsón a büntetés! Az ember helyére állok, hadd kapjon egy újabb esélyt'” (*The SDA Bible Commentary*. 1. köt. 1085. o.)!

II. Ábrahám és az áldozati rendszer

(1Móz 22:1-19)

1Mózes 22. fejezetében találjuk annak a próbának a leírását, amikor Isten kérte Ábrahámot, hogy áldozza fel Mórija-hegyén a fiát, Izsákot. Ez a próba lehet az ószövetségi evangélium-előképek csúcspontja, mivel bemutatja, hogyan szenvedett az Atya és a Fiú is a helyettesítő áldozat idején.

1Móz 22:17-18-ban, ahogy 1Móz 3:15-ben is a „mag” szó (héberül *zera'*) eredetileg számos utód megjelölésére vonatkozott, majd csak később szűkült le egyetlen jelentésre (amelyhez egyes számban használt névmások járulnak, bár a modern fordítások ezt nem mutatják), a Messiás mint Mag jelölésére, akiben „*megáldatnak... a földnek minden nemzetségei*” (1Móz 22:18). Így Izsák Mórija-hegyi tapasztalata egyértelműen kapcsolódik az eljövendő Messiás áldozatához. Pál még rámutat az Atya önfeláldozó jellemére, „*aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett*” (Róm 8:32). Ugyanazt a nyelvezetet használja, amit kétszer is olvashatunk Ábrahámra vonatkozóan a Mórija-hegyén (1Móz 22:12, 16).

Elmélkedjünk: Hogyan segít megérteni a hit általi megigazulás evangéliumát 1Mózes 22. fejezete és a hozzá kapcsolódó, az Ábrahám áldozatát bemutató elbeszélés 1Mózes 15. fejezetében (figyeljünk különösen a 6-18. versekre)?

III. A léviták áldozati rendszere: A páska

(2Móz 12:21-27)

A lévitai áldozati rendszer számos áldozata közül talán egyik sem mutat annyira átfogó, kifinomult módon Krisztus áldozatára, mint a sokoldalú szertartás a páska ünnepén. Gondolkodjunk el a következő pontokon:

1. *Alapvető fontosságú:* a páska az „*esztendő hónapjai között*” az első helyen állt (2Móz 12:2).
2. *Fókuszában a bárány (Jézus jelképe) volt* (2Móz 12:3; Jn 1:29).
3. *Tökéletes időzítés* (2Móz 12:5; Jn 13:1; 18:28; 19:14): Jézus délután 3 órakor tette le életét nisan hónap 14. napján, pont akkor, amikor a húsvéti bárányokat kellett levágni.
4. *Tökéletes, teljes áldozat* (2Móz 12:5, 46; 1Pt 1:19; Jn 19:33, 36).
5. *Mindenre kiterjedő, mindent magába foglaló áldozat* (2Móz 12:4; Jn 3:16; Róm 3:23-24; 5:6, 8, 18; 1Tim 4:10).
6. *Az áldozat személyes elfogadása* (2Móz 12:7-8; Jn 6:53; 1Jn 1:7, 9).
7. *Engesztelő, helyettesítő áldozat.* A bárányt „*tűzön sütve*” (2Móz 12:8) kellett elkészíteni. Még ma is meg lehet figyelni a húsvéti bárány sütését Gerazim-hegyén, mert a szamaritánusok ma is gyakorolják ezt a szertartást minden tavasszal. Két fadarabot kereszt alakban helyeznek a bárányba, hogy sülés közben nyitva maradjon a teste. Az isteni harag tüze (Zsolt 89:47; Zsid 12:25, 29) zúdult Jézusra, amikor magára vette

a világ bűneit és elszenvedte azt a büntetést, amit mi érdemlünk. Héberül a *pesach*, azaz a *páska* szó ennek az ünnepnek a neve, ami azt jelenti, hogy „elhaladni valami mellett” vagy „átugrani valamit”. Isten kijelentette Mózesnek: „*a vér jelül lesz néktek a házakon, amelyekben ti lesztek, s meglátom a vért és elmegyek mellettetek [pesach] és nem lesz rajtatok csapás veszedelmekre, mikor megverem Egyiptom földét*” (2Móz 12:13; vö. 23). Ez Jézus helyettesítő áldozatának előképe.

Elmélkedjünk: Az eljövendő Messiás áldozatának képe „vörös fonálként” végigfut az Ószövetségen. Keressünk más bibliaszövegeket, amelyek előrevetítik az evangélium alapvető témáját!

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Elgondolkodtató kérdés:

Sor kerül áldozatbemutatásra akkor is, ha már nem lesz többé bűn sem bűnösök? Beszéljük meg (lásd Zsid 13:16 segítségként)!

Kérdések az alkalmazáshoz:

1. Személyesen hogyan fogadhatjuk el „Krisztus vérének érdemeit” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó. 233.o.)?
2. Mit ért azon Pál, hogy „szánjátok oda a ti testeiteket élő... áldozatul” (Róm 12:1)?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Múlt héten idéztük Ellen G. White-tól: „Jól tennénk, ha mindennap elmélkednénk Krisztus életéről” (*Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó. 61. o.). A bekezdést a szerző így folytatja: „Ha így időzünk értünk hozott nagy áldozatánál, benne való bizalmunk állandósul, szeretetünk elmélyül, Lelke mélyebben áthat bennünket.”

Feladat: Határozzuk el, hogy néhány órán át komolyan elgondolko-dunk Krisztus áldozatáról, főleg azon, ahogy az Ószövetség áldozati rendszere azt előrevetítette! Számoljunk be a következő héten arról, hogyan hatott az elmélkedés a Krisztusban való bizalmunkra, az iránta érzett szeretetünkre, mennyire fogadtuk be Lelkét!

INRI-JÉZUS ÚTJA

Negyedik generációs adventista vagyok, a Cseh Köztársaságban, Európa második leginkább ateista országában élek. A gyülekezet látogatása mindig részét képezte az életemnek, de csak úgy, mint ahogy az ember bevásárolni jár, vagy rendszeresen étkezik - mégsem volt igazi kapcsolatom Istennel.

Élég furcsa kép alakult ki bennem Istenről. Sok hozzám hasonló fiatal elszakad a gyülekezettől, amikor egyetemre kezd járni. Ezért rendszeresen imádkoznak a gyülekezetekben az egyetemista fiatalokért. Isten meghallgatta a kéréseket. Az *INRI-Jézus útja* program, amit kifejezetten az egyetemista fiatalok kedvéért szerveztek, nagyon sokat jelentett.

Egyetemi tanulmányaim elején meghívott az ifjúsági lelkész az *INRI-Jézus útja* programra. Ez a kezdeményezés nem hasonlítható a korábbi gyülekezeti élményeimhez. A hétvégi alkalmak egyáltalán nem tradicionálisak. Találkozhatunk más diákokkal is. A programok során természetesen tanulmányozzuk a Bibliát, idegen nyelvet beszélőkkel kerülhetünk kapcsolatba, sportolunk és különféle dolgokkal foglalkozunk. Sok kis csoporttevékenységből áll össze az *INRI-Jézus útja* program.

Az *INRI-Jézus útja* programot Mark alapította abban a városban, ahol én tanulok. Meghívott engem is a szervezőcsoportba, én pedig szívesen fogadtam a hívást. Kipróbálhatjuk a saját missziós programjainkat; megnézhetjük, hogy működnek-e, a fiatalok válaszolnak-e ezekre.

A programtól függetlenül egy egyetemista lány hívta az egyik barátnőjét, hogy a könyvtárban imádkozzanak. Hamarosan mások is csatlakoztak hozzánk. Idővel alkalmasabb helyet kerestek, hogy folytathassák a közös imát, amikor valaki elhívta őket az *INRI-Jézus útja* programra, így ők is csatlakoztak. Sok nem adventista fiatal jár ezekre a rendezvényekre.

Én magam két bibliaprogramot látogatok, amelyeket nagyon élvezek kezdetől fogva. Nem győzünk csodálkozni, hogy milyen mélységégekig vezet Isten, amikor belegondolunk a Biblia mondanivalójába. Olyan jó felfedezni a Biblia sok érdekességét! Szeretném ezt másoknak is bemutatni.

Jan Justra gyógyszerészhallgató, amellet teológiát is tanul a Cseh Köztársaságban, Brnóban.

Amit a szentélyszolgálatból tanulhatunk

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Zsolt 27:4-14

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Ismerjük fel Isten szépségét, igazságát és jóságát a szentély üzenetében!

Érezni: Gondoljunk bele, milyen lehetett Dávid élménye a szentélyben!

Tenni: Ne csak a „szentélyben elmondott imádságot” akarjuk megismerni, hanem a „szentélyben való életet” is!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

I. Tudni: Szépség, igazság és jóság a szentélyben

- A** Dávid kérésének központjában a szentély volt (Zsolt 27:4). Ez a kérés csak egy időre vonatkozott, vagy ez volt a célja egész életében?
- B** Dávid „az Úrnak szépségét” akarta látni, amit a szentély tükrözött. Ez valójában mit jelentett?
- C** Dávid gyönyörködni akart az Úr templomában. Mi a „jelenvaló igazsága” a szentély üzenetének, amit alaposan kutatni kell az utolsó időkben?
- D** Dávid a szentélyben látta az „Úr jóságát” (Zsolt 27:13). Milyen tapasztalatai voltak e találkozás során (Zsolt 27:6-12)?
- E** A szentély üzenete valójában egy életforma. Most is beléphetünk a mennyei szentélybe és ott is maradhatunk bizalommal (lásd Zsid 4:16; 6:19-20; 10:19-22; 12:22-24). Ez egy imatapasztalatra vonatkozik vagy annál többet is jelent?

II. Érezni: A szentély tapasztalatainak életre keltése

- A** Hogyan vágyódhatunk mi is rá, mint Dávid, hogy a szentélyben lehessünk? Hogyan tapasztalhatjuk életmódunk részeként az Úr szépségét, igazságát és jóságát a szentélyben?

III. Tenni: A szentélyben élni

⊗ Válasszuk azt, hogy imádkozunk a „szentélyben” és még inkább éljünk a „szentélyben”!

Összegzés: A szentélyben tanulhatunk a szépségről, az igazságról és a jóságról, sőt tapasztalhatjuk is ezeket.

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: Zsolt 27:4

A lelki növekedés alapja: A szentély tanát három jelzővel lehet röviden körbeírni: szépség, igazság és jóság, amelyek megtalálhatók Dávidnak a szentélyről szóló énekében (Zsoltár 27).

Csak tanítóknak: Zsolt 27:4-ben Dávid megnevezi, hogy mi az élete egyetlen célja, mi az egyedüli és legnagyobb kérése: *„Egyet kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy lakhassam az Úr házában életemnek minden idejében.”* Az Úr háza a szentély másik elnevezése. Dávid egyetlen kérése a szentélyre irányul! A 27. zsoltárban leírja, hogy mi az a három dolog, amit tapasztalni akar a szentélyben. A 4. vers ennek a tapasztalatnak két oldalát mutatja meg: *„hogy nézhessem az Úrnak szépségét és gyönyörködhessem az ő templomában”.* (A „gyönyörködhessem” szóval fordított héber kifejezés a *baqar*; a bizonyítékok alapos megvizsgálására utal, ami az ügy igazságának eldöntéséhez szükséges.) A zsoltár vége felé (a 4. verssel párhuzamos versben) Dávid rávilágít, hogy mi az a harmadik élmény, amit a szentélyben vár: *„meglátom az Úr jóságát”* (13. vers). A filozófusok szerint a szépség, az igazság és a jóság három olyan dolog, amit az „érték háromágú csillaga” ágainak nevezhetünk. Ezekért igazán érdemes élni, sőt meghalni is (lásd még Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó. 556. o.). Dávid azt állítja, hogy ezek az értékek benne foglaltatnak a szentély üzenetében. Fedezzük fel a héten, hogy is van ez!

Nyitó feladat: Tegyük fel a kérdést az osztályban: „Ha az Úrtól csak egyet kívánhatnánk, ha csak egy célunk lenne az életben, mit kérnénk?” Hagyjuk, hadd válaszoljanak a csoport tagjai, majd olvassuk fel az ihletett választ Zsolt 27:4, 13 verseiből!

Elmélkedjünk: Dávid akkor írta a 27. zsoltárt, amikor „felnőtt emberként, mint üldözött szökevény sziklákban, barlangokban keresett menedéket” (Ellen G. White: *Előtted az élet. Nevelés.* Budapest, 1992, Advent Kiadó. 163. o.). Beszéljük meg: Dávidnak a szentélyre irányuló kívánsága egyszeri volt és különleges körülmények miatt keletkezett vagy ez maradt az életcélja (lásd 2Sám 7:1-13; 1Krn 22, 28 és 29:1-9; továbbá a szentélyre vonatkozó számos zsoltár)?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: A héten fontos tanulságokat szűrhetünk le a szentéllyel kapcsolatban. Ezeket a Dávid által leírt kategóriákba soroljuk, amelyeket az ihletés hatására megfogalmazott a szentélyről szólva (Zsolt 27:4, 13): szépség, jóság és igazság. A 27. zsoltárt nevezhetnénk a „Szentély énekének” – több utalás van benne a szentélyre, mint bármelyik másik zsoltárban.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. A szépség bástyája

(Zsolt 27:4)

Dinamikus kifejezés a héber „no'am”, ami a fordításban „szépség”. Olyan szépséget ír le, mely szerethetőségével és kellemességével meghatja a csodálóját. Dávid őszintén vágyott rá, hogy csodálhassa az Úr szépségét a szentélyben – a szépséget, ami az Úr része (a jelleme) és amiben az Úr részesít. A zsoltáros máshol így ír: „tisztetség és méltóság az ő szent helyén” (Zsolt 96:6). „Imádjátok az Urat szent ékességben” (Zsolt 29:2; 96:9). Legalább tizennégy különböző héber szót használnak a „szépség” leírására az ihletett bibliai írók, amikor a szentélyhez kapcsolódó esztétikai élményt ecsetelik.

A pusztai szent sátor „nagyszerű építmény volt... Szavakkal nem lehet leírni a szentély belsejének dicsőségét... mindez csak homályos visszautkröződése Isten templomának” (Ellen G. White: *Patriárkák és próféták.* Budapest, 1993, Advent Kiadó. 304. és 306. o.). Csak gondoljunk a nemesfémekre: 2Móz 38:24-25 szerint a szent sátor elkészítéséhez kb. 1 tonna arany (29 talentum, 730 siklus = 1000 kg) és több mint 3 tonna ezüst (100 talentum, 1775 siklus = 3440 kg) kellett. Próbáljuk meg felidézni a salomoni templom páratlan szépségét, amelyről Ellen White így ír: „a legpompásabb építmény, amelyet valaha emberi kéz készített”, de

„csak halványan tudta visszatükrözni” a mennyei szentély „nagyságát és dicsőségét” (*A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház. 370. o.)!

Képzeld el, amiről 1Krón 22:14 ír: Dávid a templomi használatra rendelt 100 000 talentum aranyat - kb. 3500 tonna (még amerikai dollárban is több milliárdnyi érték mai áron) - és 1 millió talentum ezüstöt (kb. 35 000 tonna). A szentély szépsége arra is tanít, hogy 1) Isten különlegesen szereti a szépséget (2Móz 28:2, 40; 2Krón 3:6); 2) a jelleme is gyönyörű, ahogy az a szentélyben is megmutatkozik, gondoljunk például a szépségére (3Móz 19:2; Zsolt 96:9); 3) gyönyörű Isten megváltási terve is, amely lélegzetelállító szépségében mutatkozik meg a szentélyben (Zsolt 77:12); és 4) az Úr hasonlóan szép jellemet akar nekünk is adni (1Pt 1:16).

Elmélkedjünk: Hogyan legyen szép a mai gyülekezeti „szentélyünk” (építészet és dekoráció tekintetében)?

II. Az igazság temploma

(Zsolt 27:4b)

Dávid nemcsak arra vágyott, hogy gyönyörködhessen „*az ő templomában*”. A szentély üzenete nem csupán a szépség tapasztalásáról szól, hanem egyben *az igazság mélyreható, alapos kutatása* is.

Zsoltáronként átlag egy utalást találni a szentélyre a százötven zsoltárban. Mindezek számos igazságra rávilágítanak a szentéllyel kapcsolatban, úgy, mint Isten tiszteletére, a dicsőítésre (Zsolt 96:8; 150:1), az ítéletre (11:4-5) és az imádságra (Zsolt 28:2). A zsoltáriró a szentélybe lépett, amikor meg akarta érteni, miért megy jól a gonoszok sora, miközben az igazak szenvednek, és a szentélyben (talán mialatt az áldozatot megemésztő tüzet szemlélte, ami a bűnök miatti isteni megtorlást fejezte ki) megértette a sorsukat (Zsolt 73:17). Az utolsó időkre vonatkozóan a szentély üzenetének jelenvaló igazsága kifejezetten *Dániel próféta könyvében* és *A jelenések könyvében* található, erről a későbbiekben tanulunk majd. Saját magunknak kell tanulmányoznunk a szentély üzenetét és igyekeznünk kell, hogy a Szentírás fényében megértsük igazságát!

Elmélkedjünk: Mely aspektusai a legfontosabbak ma a szentély üzenete „jelenvaló igazságának”? Melyeket támadják leginkább?

III. A jóság hajléka

(Zsolt 27:5-13)

Nem elég csak csodálni a szentély tipológiájának szépségét vagy megragadni a szentélynek az utolsó napokra vonatkozó igazságát. A szentély nem csupán egy esztétikai élményt nyújtó építmény vagy gondolatébresztő objektum, hanem élő valóság. Dávid megmutatja, hogy az Úrnak ott megismerhető jósága a gyakorlati életben is felfedezhető. Leírja, ő hogyan talált menedéket és védelmet a szentélyben (5. és 11-12. versek) és ez a tapasztalata örömteli dicsőítésre készítette (6. vers második fele). Majd a zsoltár tetőpontjaként Dávid megfogalmazza, hogy a szentély Istenével való személyes kapcsolat a szentély legfőbb üzenete: „*Helyetted mondja a szívem: Az én orcámat kerestétek! A te orcádat keresem, oh Uram*” (8. vers)! A szentély zsoltára a jövőbe mutató reménységgel fejeződik be, amikor az Úr teljesen kinyilatkoztatja magát a szentélyében, és megtörténik a végső igazolás (14. vers).

Elmélkedjünk:

1. Hogyan szól hozzánk a szentély üzenete a szépségről, az igazságról és a jóságról?
2. Hogyan *vonatkozik* a személyes életünkre a szentély tana? Miként tekinthető élő valóságnak?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: A szent sátor alaprajza keresztet formál (lásd a vasárnapi részben). A különböző berendezési tárgyak elhelyezése azokat a főbb pontokat mutatja, amelyek által Jézushoz közeledhünk és kapcsolatban maradhatunk vele, dicsőítve és imádvá Őt. Figyeljük meg a pap útját, amint Isten „szentélyében” halad!

- ✦ Járuljunk a színe elé (tornácaiba) hálaadással (Zsolt 100:4)!
- ✦ Érezzünk bűnbánatot, valljuk meg bűneinket és tapasztaljuk a megbocsátást az áldozati oltárnál, ami a keresztet jelképezi (Zsid 13:10-13; 3Mózes 4 - lásd az 5. leckében)!
- ✦ Tisztuljunk meg bűneinktől és naponta éljük át a megújulást a réz-medencénél (Tit 3:5, görögül a *loutron* azt jelenti: „mosdás” vagy „mosdóüst”)

- ✚ Találjunk napi táplálékot Isten Szavában, a kenyerek asztalánál (Jn 6:48, 63; 5Móz 8:3)!
- ✚ Részesüljünk a Szentlélek erejében a gyertyatartónál (Jel 4:5)!
- ✚ Mondjunk közbenjárói imádságot a füstölőáldozati oltárnál (Jel 8:4)!
- ✚ Tisztuljunk meg Isten trónjánál, amit a szövetség ládája jelképez (3Móz 16:30; lásd még a 6. leckében)!

Elgondolkodtató kérdés:

E lépések hogyan esnek egybe a keresztény élet kezdetével és az úton való megmaradással?

Kérdés az alkalmazáshoz:

Hogyan alkalmazhatjuk ezeket a pontokat a személyes, napi imaéletünkben? (Néhányan ezt nevezik a „szentély imádságának”.)

Feladat:

A fenti pontok alapján írjuk meg a saját „szentélyben elmondandó imádságunkat”!

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: *A zsidókhöz írt levél tanulsága lényeges: már MOST beléphetünk a mennyei szentélybe hittel, bátran, ill. hit által még „élhetünk” is a mennyei szentélyben (Zsid 4:16; 6:19-20; 10:19-22; 12:22-24)!*

Feladat: Az osztállyal együtt tapasztaljuk a „szentély imádságát”, ahogy azt az előző részben taglaltuk, sőt utána válasszuk a „szentélybeli ÉLETET”!

MEGVALÓSULT ÁLOM

Isten egy álom által küldte el Allen és Kelley Fowlert a navjo indiánok közé, az Egyesült Államokban, Arizona északi részére. Önkéntesként mentek arra a vidékre, és odaérve azért imádkoztak, hogy az Úr használja fel őket a számukra oly kedves emberek között. Page városa mellett kezdtek el szolgálatukat. Imádkoztak, hogy ha látnak valakit, aki segítségre szorul, tudjanak valamit tenni érte – az Úr segítségével.

A missziómunka támogatására különböző csoportokat hívtak el segíteni, akikkel a rossz állapotban lévő indián kunyhókat kezdték el rendbe hozni. Kabátokkal, takarókkal, étel-kosarakkal is segítették a családokat. Megszervezték, hogy egészségügyi dolgozók a szabadságuk idején ingyenes orvosi ellátást biztosítsanak azoknak, akik nem tudnak fizetni a kezelésért. Csoportokban prevenciók oktatásokat szerveztek a cukorbetegség vagy a magas vérnyomás problémáinak megelőzése érdekében.

Rengeteg a tennivaló azon a környéken, de Isten kifejezetten a városba hívta el a házaspárt szolgálni. Page városa forgalmas hely, sok turista megfordul ott. A lakosság mintegy fele bennszülött amerikai, azaz indián, akik közül sokan nélkülözve élnek.

A házaspár felkereste a lakókocsi-telepeket és a szegényes otthonokat, felmérték, hol mire van szükség. Amikor a helybeliek megérezték, hogy tényleg segíteni akarnak nekik, hajlandóak voltak Istenről is hallani.

Hamarosan már hetvenen kértek bibliaórákat. Megszervezték az evangélicációs alkalmakat. A sorozat végeztével a navajok közül tizenketten keresztkedtek meg. Viszont nem volt gyülekezeti helységük, csak egy kis kunyhó a város határában. Közösén imádkoztak, noha tudták, hogy szinte lehetetlen rövid idő alatt megoldást találni. Az Észak-Amerikai Divízió azonban felajánlotta, hogy a 13. szombati adományból részesülhetnek az indiánok. Nagyon megörültek, hogy mégis lesz megoldás, bár a telekárak nem olcsók a városban. Egy adventista látogató talált egy használaton kívüli épületet, ami éppen megfelelő gyülekezeti helyiségnek. Nem volt feltüntetve rajta, de a létesítményt árulták. Elkezdték tárgyalni, miközben tovább imádkoztak. Végül is a vételárát éppen fedezte a 2012 decemberében összegyűjtött adomány összege.

Allen és Kelley Fowler folytatja szolgálatát a navajo indiánok között Arizona állam Page városában.

Engesztelés: bűnért való áldozat

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 3Mózes 4. fejezet

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Értsük meg a bűnért való áldozat tipológiáját!

Érezni: Értékeljük Jézus tettét, amelyet a bűnért való áldozat vetített előre!

Tenni: Tapasztaljuk a bűnbocsánatot, amit a bűnért való áldozat vetített előre!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

I. Tudni: A bűnért való áldozat tipológiája (3Mózes 4. fejezet)

A A bűnbánó bűnös 1) elvitte bűnért való áldozatát a szentélybe, 2) rátette a kezét az ártatlan állatra és 3) megölte azt. Az állatáldozatot 4) megette a pap (a közemberét és az előkelőjét), 5) a vért pedig bevitte a szentélybe (a papért vagy a közösségért). Így 6) a bűnös megtisztult a bűneitől és 7) a szentély pedig beszennyeződött. Mire mutatnak előre ezek a lépések?

II. Érezni: Krisztus megbocsátásának az öröme

A Az Ószövetségben a bűnért való áldozati szertartás rendkívül jól szemlélteti az áldozat révén nyert megbocsátást és Krisztus papi szolgálatát. Milyen érzések ébrednek bennünk Krisztus munkáját illetően, ha erre az előképrendszerre gondolunk?

III. Tenni: Tapasztalni Isten megbocsátását

A Az ószövetségi bűn tipológiáját ma a valóságban is tapasztalhatjuk, amikor Helyettesünktől, Krisztustól bűnbocsánatot nyerünk. Elhatároztuk már, hogy személyesen is tapasztaljuk megbocsátása kegyelmét?

Összegzés: A bűnért való áldozat előrevetíti, ahogyan a bűnbánó bűnösök tapasztalják a bűnbocsánatot az áldozat és Krisztus papi szolgálata által. Továbbá előrevetíti azt is, hogy a mennyei szentélyt beszennyezik a megbocsátott bűnök.

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: Ézs 53:6

A lelki növekedés alapja: Az ószövetségi bűnért való áldozat szertartása (más néven a „megtisztulásért való áldozat”) előrevetíti azt, ahogyan a bűnbánó bűnösök bűnbocsánatot tapasztalnak az áldozat és Krisztus papi szolgálata által. Továbbá előrevetíti azt is, hogy a mennyei szentélyt beszennyezik a megbocsátott bűnök.

Csak tanítóknak: A szentélyről szóló klasszikus könyvében Stephen N. Haskell, adventista úttörő ezt írta a bűnáldozatról: „Az egyén soha nem került olyan közeli kapcsolatba a szentéllyel, mint a bűnért való áldozat alkalmával. Nincs az istentiszteletnek még egy része, ami annyira közel vinné a hívót az Úrhoz, mint amikor letérdel a Megváltó lábaihoz, megvallja bűneit és az ígéretre támaszkodik [1Jn 1:9 az idézett vers]... Ezek után érinti meg a bűnbánó bűnös a Mester ruhájának szegélyét és lélekben részesül Isten gyógyító erejében” (*The Cross and Its Shadow*. South Lancaster, Mass., 1914, The Bible Training School. 123. o.).

Nyitó feladat: Az osztályban képzeljük el, hogy az ószövetségi időkben bűnért való áldozatot viszünk! Írjuk le a bűnbocsánat elnyerésének lépéseit!

Elmélkedjünk: Miért volt szükség a bűnért való áldozatra előképszerűen, és miért kellett Jézusnak meghalnia helyettünk? Mit tanít a bűnért való áldozat az isteni igazságosság és kegyelem természetéről?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Ebben a részben összegezzük a bűnért való áldozat főbb részeit, tisztázzuk előképszerű jelentésüket is, és megnézzük, hogy milyen bűnök miatt vihettek áldozatot.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. A bűnért való áldozati rendszer áttekintése

(3Mózes 4. fejezet)

3Mózes 4. fejezete két különböző procedúrát ír le a bűnért való áldozatra: az egyik a papokra vagy a közösségre, a másik a fejedelmekre vagy a közemberekre vonatkozott.

A. A közös lépések. Az első négy lépés mindenkinek ugyanaz:

- 1. A bűn elismerése.** A héber „*asham*” szó (13., 22. és 27. vers) a jogi értelemben vett vétkestésre és a szubjektív tapasztalatra is vonatkozik.
- 2. Helyettesítő állatáldozat, megbánás és megvallás.** A bűnbánó bűnös elviszi állatáldozatát a sátorhoz (4., 14., 24. és 28. vers). „Azzal, hogy a szentélyhez vitte bűnért való áldozatát, bűnösnek vallotta magát, méltónak Isten haragjára, ez jelképezte bűnbánatát és hitét Jézus Krisztusban, akinek a vére eltávolítja a bűnt a vétkestől” (Ellen G. White cikke, *The Signs of the Times*, 1880. július 15.).
- 3. A kézrátétel jelképezte a bűn átszállását az áldozatra.** A bűnbánó bűnös rátette a kezét az ártatlan állat fejére (4., 15., 24. és 29. versek), és ezzel jelképesen áthelyezte a bűnét az ártatlan áldozati állatra, amely Krisztus helyettesítő áldozatát jelképezte (3Móz 1; 4; 16:21; 17:11; Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó. 311-312. o.).
- 4. A bűnhordozó állat halála.** A bűnbánó bűnös levágta az Úr előtt az állatot (3Móz 4:4, 15, 24, 29). Ez arra helyezi a hangsúlyt, hogy a mi bűneink okozták a Bárány halálát (Ézs 53:5-6, 8), aki a kereszten helyettünk hordozta a bűneinket (2Kor 5:14-15; 1Pt 2:24).

B. A két eljárás különbségei. A két eljárás második felében nagy eltérés van abban, hogy mit tett a pap az állattal.

A *pap* és az egész közösség vétkéért a pap a szentélybe vitt a vérből (3Móz 4:5, 16), belemártotta az ujjait a vérbe, és hétszer hintett belőle az Úr előtt, a belső kárpit előtt (6 és 17. vers), vérrel bekente a füstölőáldozati oltár szarvait (7. és 18. vers), a vér többi részét pedig a külső oltár aljához öntötte (7. és 18. vers), eltávolította a kövérjét (8-10. és 19. vers), azt, ami maradt az állatból, a táboron kívül egy tiszta helyre vitte (12. és 21. vers) és elégette (12. és 21. vers).

Az uralkodó és a köznépből származó ember bűnéért a pap összegyűjtötte a vért (25. és 30. vers), az ujjával bekente az égőáldozati oltár szarvait vérrel (25. és 30. vers), a vér maradékát az oltár aljához öntötte (25. és 30. vers), eltávolította a kövérjét (26. és 31. vers), elégette az oltáron (26. és 31. vers), majd megette a bűnért való áldozat húsát (3Móz 6:25-30).

A végeredmény mindkét eljárásban ugyanaz: a pap „engesztelést szerez” a bűnbánó bűnösök részére, akik pedig bűnbocsánatot nyernek (3Móz 4:20, 26, 31). Az igének, amit így fordítunk: „megbocsáttatik”, a passzív formája (héberül „nifal”) azt mutatja, hogy Isten bocsát meg és nem a pap.

A két eljárás közötti alapvető eltérések ezzel az elvvel összegezhetőek: amikor a vér a szentélybe kerül, az áldozat húsát nem eszik meg. Ám amikor a vér nem kerül be a szentélybe, akkor az áldozatot megessi a pap. Miért van ez a különbség? Úgy tűnik, hogy a pap és az egész közösség esetében (aminek a pap is részese) a pap nem hozhatja el a saját vétkét, a vér egyenesen a szentélybe kerül közvetítőként, ami a bűnöstől a szentek szentjébe juttatja a bűnt. A fedelem és a közember esetében pedig a pap nem részese a bűnös vétkének, így magára veheti a bűnt a bűnösről (3Móz 10:16-17). Ez utóbbi esetben a pap által jut be a bűn a szentélybe, amikor felajánlja a saját bűnért való áldozatát és a vért a szentélybe juttatja.

Ellen G. White ez utóbbi álláspont mellett áll: „Az emberek bűnei jelképesen a szolgáló papra hárultak át, aki a nép közbenjárója volt. A pap maga azonban nem válhatott bűnáldozattá, nem szerezhetett engesztelést saját életével, mivel ő is bűnös volt. Ezért ahelyett, hogy ő szenvedett volna halált, meg kellett ölnie egy hiba nélkül való bárányt. A bűn büntetése így áthárult az ártatlan bárányra, mely azonnal helyettesé, vagyis Jézus Krisztus tökéletes áldozatának előképévé vált” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiából*. 1. köt. Budapest, 1999, Advent Kiadó. 218. o.).

- C. A bűnáldozat általános következményei.** A bűnáldozat által a bűnös megtisztul a vétkétől, megbocsátást nyer és a bűn a szentélybe kerül. Tipológiai értelmezés szerint Krisztus Isten Báránya és a papi közvetítő (Jn 1:29; Zsid 8:1-2). Ő maga büntelen volt, így papként a

saját testére vehette a közösség bűneit - igen, az egész világot!
Az újszövetségi mennyei szentélyben a saját vérével szolgálhat.

Elmélkedjünk: Mi a szerepe a vérnek az áldozatban? Mit tisztít meg és mit szennyez be? A vér lehet egyszerre közvetítő és beszennyező is (3Móz 6:27)?

II. A bűnáldozatban érintett bűnök

(3Móz 5:1; 6:2-3)

Egyes magyarázók szerint csak a nem szándékos (tévedésből eredő) bűnökre lehetett az áldozati rendszer által bocsánatot szerezni, ám kifejezetten megemlíti az Írás, hogy a szándékos bűnökre is lehet bocsánat az áldozati rendszer révén (3Móz 5:1, 10; 6:2-3, 7). A héber „*shegagah*” szó 3Mózes 4. fejezetének egészében előfordul (2., 13., 22. és 27. vers), gyakran úgy fordítják, hogy „nem szándékos”, a „vándorolni” „tévútra térni” igéből eredően. Ez a szó egyaránt utalhat a „tévútra térés” nem szándékos és szándékos, de nem lázadó bűneire is (4Móz 35:11; Jób 12:16; Zsolt 119:67; Péld 5:20; Préd 5:6; 10:5). (Lásd R. Laird Harris: *Exodus. The Expositor's Bible Commentary*. Grand Rapids, Michigan, 1990, Zondervan. 547-548. o.!)

Elmélkedjünk: 4Móz 15:22-31 bemutatja a „megtévelyedés” (*shegagah*) és a „felemelt kézzel elkövetett” bűnök közti különbséget. Miért nincsen lehetőség engesztelést szerezni a „felemelt kézzel elkövetett” bűnökre? Az ilyen bűnöket elkövetőknek nem bocsát meg Isten, ha megbánják bűneiket?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Elgondolkodtató kérdések:

1. Mit jelképez az állat kövérjének az oltáron történő elégetése és a maradványoknak a táboron kívüli elégetése (3Móz 3:16-17; 1Móz 45:18; Zsid 13:11-13)?
2. Az evangéliumok szerint szabadon választható a helyettesítő áldozat és a bűn átszállása?

A MEGMENTÉS SZOLGÁLATA

Zho és a felesége, Lai fiatal házасok, és globális missziós úttörőmunkásként dolgoznak Kínában. Olyan városba költöztek, ahol nem éltek adventisták. Béreltek egy házat, oda hívták meg a szomszédait.

Egy nap Lai meglátott egy idős férfit, aki a jól megpakolt triciklijét tolt. Segített neki, egészen hazáig kísérte, miközben Istenről beszélgettek. Később Zho meglátogatta a férfit és elhívta egy bibliaóra. A fiatal pár arra is felfigyelt, hogy sokan nem engedhetik meg maguknak, hogy fodrászhoz járjanak, ezért hajvágással is segítenek a szomszédainak. A környékbeliek nem keresztények, de az idő közben megalapozott bizalom miatt szívesen fogadják a közös bibliatanulmányozás lehetőségét. Amikor Zho és Lai a szombatról beszélt, többen érdeklődtek a szombati istentiszteletek iránt.

A lakás tulajdonosa tovább nem engedélyezte, hogy az albérletben gyülekezeti összejövetelt rendezzenek. Ezért azután Zho keresett a közelben egy másik helyiséget, ahová az idősebb emberek is szívesen elmennek. A fiatal pár idővel a közeli faluban a földműveseknek is segíteni kezdett. Közülük is egyre többen elfogadják őket és meghallgatják a tanításukat, mert látják, hogy Zho és Lai megbízható emberek. „Úgy tűnik, hogy hamarosan új gyülekezetek lesznek ezen a környéken is” - fejezte ki reményességét Lai.

„Azt figyeljük, hogy az embereknek mire van szüksége, kik a betegek, elkeseredettek” - mondja Zho. A környékbeliek közül néhányan már a keresztségre készülnek. Sokan szívesen beszélgetnek Jézusról.

A szombatiskolai adományainkkal ezeket a munkásokat segítjük, olyan fiatalokat, akik Kína területén hirdetik az evangéliumot. Jézus visszajöveteléről beszélnek az embereknek, fizikailag és lelkileg is felkészítve őket Jézus adventjére.

Az engesztelés napja

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 3Mózes 16. fejezet

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Értsük meg az engesztelési nap tipológiájának lényegét!

Érezni: Érezzük át, hogy mennyire fontos az engesztelési nap üzenete!

Tenni: Akarjunk részesülni Isten népének az engesztelési napi előjogai-ban!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

I. Tudni: Az engesztelési nap teendői (3Mózes 16. fejezet és 23:26-32)

- A** A „szüntelen való áldozat” egész nap égett az oltáron az engesztelési napon (4Móz 29:11). Ezek szerint milyen alapon fogad el Isten a vizsgálati ítélet alatt?
- B** Az Úrért való bak vére megtisztította a szentélyt a megvallott bűnök felgyülemlett sokaságától (3Móz 16:3-19). Hogyan mutat túl a megbocsátáson az engesztelési nap?
- C** A bűnbak (vagy *Azázel bakja*) Sátánt jelképezi (3Móz 16:5-10, 20-23). Sátán hordozná a vétkeinket? Beszéljünk erről (lásd 5Móz 19:15-19; Jel 12:10, 20:10)!
- D** Az ókori Izráelben az egész közösségnek is voltak feladatai az engesztelési napon (3Móz 16:30, 23:26-32). Ezek hogyan vonatkoznak a végidei engesztelési napra?

II. Érezni: Bizonyosság az ítélet idején

- A** Az engesztelési naphoz hozzátartozik a bűnbánat, a megtisztulás és a vizsgálati ítélet. Hogyan lehet az embernek boldog üdvbizonyossága az egész folyamat során?

III. Tenni: Jézusra nézzünk!

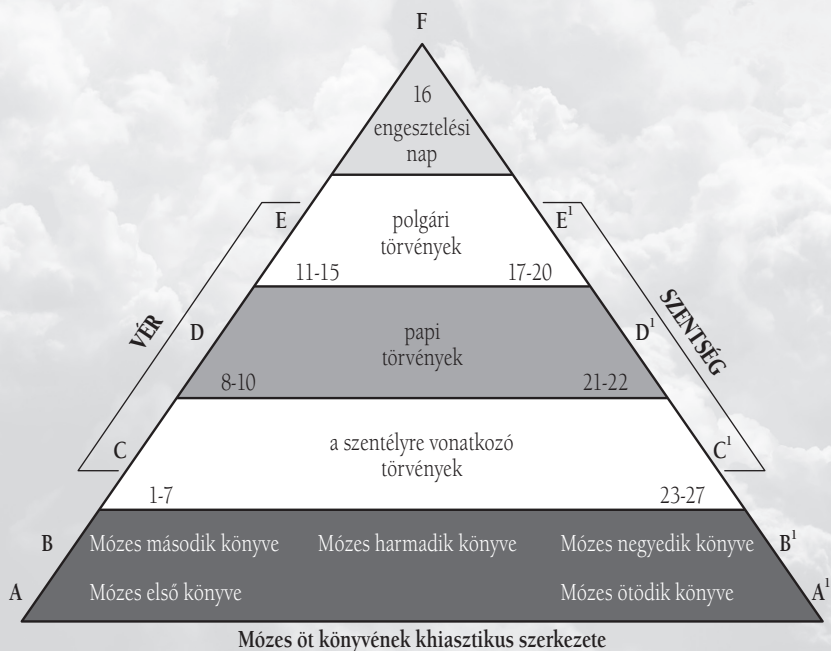
- A** Akarjunk részesülni a lelki Izráel kiváltságaiban, amikor a vizsgálati ítélet alatt Jézusra nézzünk!

Összegzés: Az engesztelési nap szertartásai Krisztusnak a mennyei szentélyben végzett munkájára, a vizsgálati ítéletre mutattak előre, és bemutatják, hogy mit tesz majd ekkor Isten népe.

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi ige: 3Móz 16:29-30

Csak tanítóknak: Ez a téma csak 3Mózes 16. fejezetében fordul elő. Figyeljük meg, hogy Mózes öt könyvének a szerkezete tökéletes szimmetriát mutat és a harmadik könyv kimagaslik benne!

Miért került ez a fejezet Mózes öt könyvének a közepére? Az engesztelési nap az év legszentebb napja volt, amikor Izráel legszentebb embere (a főpap) bement a föld legszentebb helyére (a szentek szentjébe), hogy elvégezze legszentebb feladatát (a szentély megtisztítását, az engesztelés munkáját). Héberül az „engesztelési nap” „*Jom Hakippurim*” (3Móz 23:27) [a *kippur* fokozása többes szám-

ban, amit az engesztelés gondolatának hangsúlyozására használtak].

Nyitó feladat: Mutassuk meg az osztálynak a Mózes öt könyve szimmetriáját ábrázoló képet! Mi teszi a végidei engesztelés napját központi kérdéssé a lelki Izráel számára? Beszéljük meg!

Elmélkedjünk: Az engesztelés napja a megváltás történetének csúcspontja (a vég ideje). Ebben az időben Krisztus, a világegyetem Főpapja bemegegy a világegyetem legszentebb helyére (a mennyei szentek szentjébe), hogy elvégezze minden idők legszentebb feladatát (a végső engesztelést).

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Ebben a leckében az engesztelési nap tipológiájával és annak végidei beteljesülésével foglalkozunk.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Az engesztelési nap főbb szertartásai

A. A „napi” áldozat

(4Móz 29:11)

A „napi” (*tamid*) papi szolgálatot nem függesztették fel az engesztelési napon (4Móz 29:11; lásd 2Móz 30:8, 10). Az embereknek akkor is az áldozatok vérére és a papok füstölőáldozatára kellett hagyatkozni. Isten ugyanazon az alapon fogadja el az embert a végidei engesztelési napon is, mint korábban: Krisztusnak, Helyettesünknek a vére és igazsága tulajdoníttatik nekünk.

B. Az Úrért való bak

(3Móz 16:3-19)

Számos igazság következik az Úrnak szentelt bak feláldozásából (amikor a bűnös pap tulkot áldozott [11. és 14. vers], az nem tekinthető a bűntelen Krisztus előképének [Zsid 7:26-27], így azt itt nem említjük).

1. **Bűntelen vér.** Kezet nem helyeztek az Úrért való bak fejére (9. és 15. vers). Így bűn nem szállt át rá, vére „bűntelen” volt. Ennél fogva nem beszennyezte a szentélyt, hanem megtisztította.
2. **Kifele haladva.** Az engesztelő szolgálat *kifelé* haladt, a szentek szentjéből a pitvarba (15-18. vers), ezzel jelképezve, hogy az Úrért való bak vére nem beszennyezte a szentélyt, hanem megtisztította.

3. **Vizsgálati ítélet.** Az engesztelési nap utalás volt arra, hogy Isten vizsgálati ítéletet tart. Akik nem „sanyargatták meg” magukat (értsd: „alázkodtak meg” bűnbánatuk jeléül) az engesztelési napon, azok „kiirtattak”, vagyis a sorsukat illetően isteni vizsgálati ítélet alá kerülnek (3Móz 16:29, 31; 23:27, 29, 32). A kortárs zsidó teológusok is elismerik az engesztelési nap ilyen szerepét.
4. **Engesztelés a megbocsátáson túl.** 3Mózes 16. fejezete a megbocsátást (a héber *salach*) nem említi (mint ahogy más, az engesztelési napra utaló bibliaszöveg sem). Úgy is mondhatjuk, hogy az év során az Úr magára vette a felelősséget a szentélyben a megbocsátott bűnökért. Az engesztelési napon megtisztíthatta a szentélyt, mert bemutatta igazságosságát, mivel évközben megbocsátott a bűnösöknek.
5. **A megtisztítás.** Az engesztelési nap Isten egész népének megtisztítását eredményezte (lásd 3Móz 16:30; Ez 36:25-27; Mal 3:2-3). Ne feledjük, Isten tisztítja meg azokat, akik engedik, hogy ezt megtegyje az életükben!

C. A bűnbak (Azázel) szertartása

(3Móz 16:5-10, 20-23)

Sok bibliai bizonyíték támasztja alá, hogy a „bűnbak” (Azázel) szertartása Sátánra mutat, nem pedig Krisztusra, amint néhány mai magyarázó állítja.

1. **A személyek közötti párhuzam.** 3Móz 16:8 szerint a bakok közül, amelyekre sorsot vetettek, az egyik *leYHWH*, azaz „Jahvéé”, a másik pedig *la'aza'zel*, azaz „Azázelé” lett. Ha az első kifejezés – „az Úré” – egy személyre, Jahvéra utal, akkor a második kifejezés – „Azázelé” – természetesen szintén egy személyre utal, Sátánra.
2. **Az időzítés.** Azázel szertartása a szentélyért végzett engesztelési szolgálat után következett (3Móz 16:20).
3. **Nem áldozat.** Azázel bakját nem vágták le, mint az Úr bakját. Életben hagyták és kivitték a pusztába (20-22. vers). Azázel bakja nem volt része a bűnért való áldozatnak, nem is kapcsolódott hozzá.
4. **Eltávolító szertartás.** Az azázeli szertartás nem áldozati rítus volt, hanem eltávolítás. Azázel a „szállító bak”, ha úgy tetszik, mint egy „szemeteskocsi”, ami szertartásos módon az engesztelés után az erkölcsi „szennyet” kiviszi a táborból.

5. **Azázél és a kecske démonok.** 3Móz 17:7 arra figyelmezteti az izraelitákat, hogy ne áldozzanak „ördögöknek” (a héber *se'irim*). A Szentírásban másutt a „kecske démonokat” a pusztával hozzák kapcsolatba (Ézs 13:21). Azázél bakjának a pusztába való kivezetését így a démoni erőket jelképező szőrös kecskékkal hozták összefüggésbe. Azázél démoni hatalomként értelmezték a korai zsidó források, a korai egyházatyák, és ez az uralkodó vélemény a mai kutatók között is.
6. **Jelenések 20. fejezet.** Az azázeli előképet megdöbbenő módon teljesíti be Sátán sorsa a millennium idején. János világosan utal Jel 20:1-3-ban 3Mózes 16. fejezetére, amikor leírja, hogy Sátán megkötöztetik (a körülmények láncával) a pusztává lett földön (itt ugyanaz a görög *abyssos* szó szerepel, ami Jer 4:23-ban a kietlen földre vonatkozik).
7. **A hamis tanú.** Sátán hordozza az igazak vétkeit, nem abban az értelemben, mintha ő lenne a Megváltó, hanem mint az „*atyafiaknak vádolója*” (Jel 12:10). Igazságos büntetést kap, ami megfelel a hamis tanú büntetésének (5Móz 19:15-19; Jel 20:10).

II. A gyülekezet szerepe az engesztelési napon

(3Móz 23:26-32)

Izrael népének az engesztelési napon öt olyan feladata volt, amelyek előképszerű jelentést hordoznak a mai lelki Izrael számára.

- A. **Szent gyülekezés a szentélynél** (27. vers). „Isten népének a mennyei szentélyre kell a tekintetét fordítania” (Ellen G. White: *Life Sketches*. 278. o. vö. Zsid 4:16; 10:19-20).
- B. **Azonosítani magunkat a pap által bemutatott áldozattal** (27. vers). Lásd Zsid 12:22-24! „Egy érdek kerül előtérbe, egy témában minden más feloldódik - Krisztus a mi igazságunk” (Ellen G. White: *Sons and Daughters*. 259. o.).
- C. **Tartózkodni a munkától** (28., 30-31. vers). Lásd Zsid 4:3, 9! Ellen G. White a „kegyelem nyugalma”-ról beszél (*The SDA Bible Commentary*. 7. köt. 928. o.).
- D. **A lélek megsanyargatása (megalázása)** (27., 29. és 32. vers). Lásd Ézs 58:5-11! „Ez Isten műve, ami az ember dicsőségét a porba dönti” (Ellen G. White: *Testimonies to Ministers*. 456. o.).
- E. **A tisztításnak való alávetés** (3Móz 16:30). Lásd Mal 3:2-3; Ez 36:25-27!

RENALTO

Peru északi részén, a tengerparton él Renalto a szüleivel. Amikor nyolcéves lett, az anyukája elveszítette a munkáját, ezért a család komoly anyagi gondokkal küzdött. Renalto fiatalabb testvére megbetegedett és az édesanyának otthon kellett maradnia, hogy ápolja. Így a fiú attól kezdve egyedül járt a gyülekezetbe, de mindig azért imádkozott, hogy Isten segítse meg őket és ismét együtt mehessenek.

Majd egy adventista család költözött a közelükbe. Amikor megtudták, hogy Renalto édesanyja szakács, munkát ajánlottak neki. Hívták, hogy segítsen főzni az étteremben, amit a házuk teraszán akartak nyitni. „Ide is költözhetek, a ház elég nagy” – mondták a munkaadók.

Az étterem hamarosan igen népszerű lett, sok turista is szívesen ebédelt náluk. Renalto édesapja közben befejezte a tanulmányait és jobb állást kapott. A családja attól kezdve már együtt tudott a kis adventista gyülekezetbe járni.

Az adventista család hívta Renaltot, hogy tanulják együtt a Bibliát, ő pedig meghívta néhány osztálytársát is. Kis bátorításra már külön bibliaköröket indított, ahová a barátai is eljártak. „Majd mi is segítünk neked” – mondták. Az egyik osztálytársával, Sandrával együtt hamarosan meg is keresztelkedett. Ezek után Sandra szülei is érdeklődni kezdtek, mivel látták a lányukon, hogy mennyire megváltozott. A szülők néhány barátjukat is meghívták a bibliakörre, úgyhogy hamarosan már több felnőtt vett részt, mint fiatal. Ekkor a felnőttek külön csoportot alakítottak, csaknem húszan jönnek össze.

Renalto hetenként találkozik a fiatalokkal a gyülekezetben, a csoportjukba már vagy huszonöten járnak. Most azt tervezik a társaikkal, hogy több külön bibliaköröket fognak szervezni. Peruban a 2012-ben gyűjtött adományokból a tanítóknak biztosítanak segédanyagokat a bibliakörökhöz.

Krisztus értünk vállalt áldozata

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 1Pt 2:24 és Ézs 53:5-6

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Figyeljünk fel Isten értünk vállalt áldozatára, valamint feltétlen és önzetlen szeretetére!

Érezni: Legyünk hálásak Istennek szeretetéért és önfeláldozásáért, amiért üdvbizonyosságot ad!

Tenni: Hajoljunk meg Isten megváltási terve előtt, dicsőítsük Őt, amiért fenntartás nélkül elfogad, és tudatosan szolgáljuk, ahogyan Ő is szolgál teremtményeinek!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

I. Tudni: Isten felmérhetetlen áldozata a bűnösökért

- A** Miért kellett Jézusnak emberi alakot öltenie és meghalnia a kereszten, hogy megmentse az emberiséget? Vö. Ézsaiás 53. fejezet!
- B** Miért nem oldhatja meg Isten a bűn problémáját azzal, hogy egyszerűen megbocsát?

II. Érezni: Isten önfeláldozó szeretete melegséggel tölti el a szívet

- A** Hogyan fejezhetjük ki hálánkat Isten szeretetéért és az emberek szintjére való leereszkedéséért?
- B** Milyen érzést vált ki a tudat, hogy Jézus engesztelő áldozat lett értünk, magára vette a minket fenyegető ítéletet és örök életet ad?

III. Tenni: Isten kegyelme helyreállítja és megváltoztatja a bűnösöket

- A** Miért olyan fontos Isten szeretetét hirdetni a világnak?
- B** Hogyan segít Istennek a bűnösök iránti kegyelme helyesen viszonyulni azokhoz, akik vétkeznek?
- C** Miért olyan tragikus, ha valaki visszautasítja Krisztus halálának érdemeit?

Összegzés: Amikor elfogadjuk Isten szeretetét és értünk vállalt áldozatát, megbocsátja bűneinket, más helyzetbe kerülünk előtte, megáld és az élet új útjára vezet.

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi ige: Ézs 53:4-6

A lelki növekedés alapja: Ézsaiás próféta szemléletesen mutatja be a Messiás küldetését, akit az Úr Szolgájának hívunk. A Bibliában ez a rész írja le a legjobban a Megváltó értünk vállalt szerepét. A Megváltó reményt ad, halála megmenti az emberiséget a bűneitől.

Csak tanítóknak: Az e heti leckénk segít megérteni Jézus Krisztus áldozati halálának jelentését, amiről Ézsaiás 53. fejezete jövendölt az Úr Szolgája életéről írva. Ezt a szélesebb bibliai kontextusban is láthatjuk. Az Úr Szolgája „*fájdalmak férfia*”, bűnáldozat volt, aki szeretetből, önként meghalt a bűneinkért. Az értünk vállalt tettei alázattal, gyűttérzéssel és szeretettel teljesek.

Nyitó beszélgetés: Ha egyetlen fejezetben kellene összegeznünk a Messiás küldetésének legfontosabb részeit, mit írnánk róla? Mely fontos pontok nem maradhatnak ki?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: *Ézsaiás könyve* második felében öt ének szól az Úr Szolgájáról, akit még Szervedő Szolgának is nevez (Ézs 42:1-9; 49:1-7; 50:4-9; 52:13-53:12; 61:1-3). Isten meg szeretné menteni népét, még ha nem ismerik is fel szeretetét. Ezért akarja, hogy értsük meg és értékeljük az emberiségért vállalt hatalmas áldozatát! Ézsaiás 53. fejezete ezt az áldozatot helyettesítő halálként mutatja be, ami győzelmet ad a bűn felett és megigazítja mindazokat, akik elfogadják megoldását a bűnös helyzetükre. Követőinek a Megváltó végtelen nagy áldozata és hűség szerete adja a legtöbbet.

BIBLIAKOMMENTÁR

Az örök sorsunk függ az Úr Szolgája küldetésének beteljesülésétől. Kegyelemből fakadó áldozata és értünk vállalt szenvedése az igazságtétel és a megváltásunk forrása. Mivel e szövegeknek a megértése annyira

fontos a lelki életünk szempontjából, a héten ezeket fogjuk tanulmányozni, különösen hangsúlyozva a negyedik éneket. Kövessük a bibliai forrásanyag főbb gondolatait és az osztályban összegezzük az alábbi szakaszokat!

I. Az Úr Szolgájának első és második éneke

(Ézs 42:1-9 és 49:1-7)

Olvassuk el figyelmesen azokat az ézsaiási szövegeket, amelyek Krisztus egyetemes küldetéséről szólnak! Az első ének nem azonosítja be az Úr Szolgáját, csak gigantikus méretű feladatát írja le: igazságot és törvényt hoz az egész világnak, szövetségbe von és a világ világossága lesz. Bár Király, nem viselkedik hódítóként, szelíd és alázatos. Az ereje és a hatalma a Szavában és a Szentlélekben lesz.

A második ének olyan személyként mutatja be a Szolgát, akinek fontos a szerepe abban, hogy Izráelt és annak maradékát visszaterelje Istenhez (tehát a Szolga nem lehet Izráel maga, sem annak maradéka; lásd Ézs 49:6). Nem csupán egy küldött, aki a megváltásról szól, hanem Ő testesíti meg az egész világ számára a megváltást. Ebben az énekben találunk először utalást a Szolga lelki szenvedésére és megdicsőülésére (Ézs 49:7).

II. A harmadik ének

(Ézs 50:4-9)

Ezt az éneket „a Szolga Gecsemánéjának” is nevezik, mert maga a Szolga szól saját tapasztalatairól, nagy szenvedéséről és az Úrba vetett bizalmáról. Ézsaiás próféta előbb gyönyörűen ír a Szolga megbízatásáról és Istennel való szoros kapcsolatáról. Az Úr reggelente felébreszti, hogy megmutassa neki napi feladatát. A Szolga engedelmességét is hangsúlyozza a szakasz.

Ebben a részben először itt olvasunk a Szolga testi szenvedéséről. Megkorbácsolják, megverik, megkínózzák és megszegyenítik, gyalázzák és leköpi (6. vers). Ám szenvedése közepette is bízik abban, hogy Isten megsegíti és megvédi.

Megbeszélendő kérdés: Mi bizonyítja *Ézsaiás könyve* e szakaszából az Úr Szolgájának önkéntes szenvedését? Mit jelent Ézs 50:7-ben az, hogy „olyanná tette a képemet [a Messiását], mint a kova”?

Feladat: Az osztályban beszéljünk azokról a számunkra különlegesen kedves igékről, amelyek Isten szeretetéről, a nehéz időkre ígért gondoskodásáról szólnak!

III. A negyedik és az ötödik ének

(Ézs 52:13-53:12 és 61:1-3)

Ézsaiás próféta az egész témakör lényegéhez ér a negyedik énekben. A Szolga áldozatos életéről itt találjuk a legfennköltebb részletet, amelyet öt, egyenként három versből álló strófa alkot. Ez a mestermű a következő felosztásban tartalmazza a Messiás küldetésének és tettének nagyszerű üzenetét:

1. *A Szolga életével kapcsolatos ellentmondás: dicső, ugyanakkor megszegy-nített* (Ézs 52:13-15). Életének rejtélye megfejthetetlennek tűnik. Ám Ézsaiás továbbhalad a versben, és a kép egyre tisztul: a Szolga útja a szenvedésen és az áldozati halálán át vezet a megdicsőüléshez.
2. *A Szolga elvetése; fájdalma és szenvedések férjija* (Ézs 53:1-3). Az emberek nem hittek benne. Ez a szöveg kétszer is említi, hogy megvetik. A valósághű leírás azzal a szomorú kijelentéssel végződik, hogy nincs, aki tisztelje.
3. *A bűneinket magára vevő Szolga bűnhődése* (Ézs 53:4-6). Az ének maga magyarázza, hogy miért kell az Úr Szolgájának kínzást és megvetést kiállnia: „*És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünk büntetése rajta van.*” Ézsaiás világosan kimondja, hogy mi és a bűneink okozták a Szolga halálát. Felelősek és vétkesek vagyunk a halálában, nem hibáztathatunk mást. Ezzel oldotta meg Isten végleg a bűn problémáját: „*az Úr mindnyájunk vét két Őreá veté*” (6. vers). Figyeljünk fel az 5. vers igéinek szenvedő szerkezetére, amelyek elmondják, mit tett értünk a Szolga! A Szolga önkéntes és helyettesítő halála révén gyógyultunk meg (megváltás = gyógyulás) és élhetünk.
4. *Az Úr Szolgájának szenvedése, megpróbáltatása, halála és temetése* (Ézs 53:10-12). A Szolga teljesen aláveti magát Isten akaratának, és a bánat és szenvedés nem önmagáért éri (ártatlan volt, nem volt benne semmi bűn). „*A népem bűnéért lőn rajta vereség.*”
5. *Az Úr Szolgájának megdicsőülése* (Ézs 53:10-12). Ez az ének azzal zárul, hogy felsorolja a Szolga áldozati halálának nagyszerű eredményeit: feltámadás, sokak megigazulása, és győzelmét, kincseit mások

nak is adja. Folytatja a munkáját a bűnösökért, akikért meghalt: közbenjár értük.

Az ötödik, egyben utolsó ének (Ézs 61:1-3) kijelenti: az Úr kente fel Szolgáját és a Lélek tette képessé arra, hogy hirdesse az örömhírt és a bűnösöket mindabban részesítse, amit életével és halálával elért. Szabadulást és győzelmet hoz nekik, hogy másoknak is tudjanak szolgálni, hű szolgálói legyenek (Ézs 61:4-6).

Megbeszélendő kérdések:

1. Első olvasatra miért lehet kissé nehezen érthető *Ézsaiás könyve* 53. fejezete az Úr Szolgájáról? Olvassuk el az etióp komornyik történetét ApCsel 8:26-40-ben!
2. Miért készítette Isten Ézsaiást, hogy ilyen részletességgel magyarázza el az Úr Szolgájának halálához kapcsolódó eseményeket? Hogyan tolmácsolja a próféta a Szolga halálának és az abból fakadó nagyszerű következményeknek a jelentését?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Jézus önmagára utalt *Ézsaiás* 61:1-2 versében, amikor kijelentette: „*Ma teljesedett be az Írás a ti hallásotokra*” (Lk 4:16-22). Mennyire vonatkoztathatjuk magunkra ezt a szöveget, amikor Isten arra hív, hogy hirdessük evangéliumát? Beszéljük meg, hogyan tehetjük ezt helyesen és bölcsen!

Alkalmazás: Isten kijelenti *Ézsaiás*on keresztül a Szolgájáról: „*az Úr mindnyájunk vétkét Őreá veté*” (Ézs 53:6), „*igaz szolgám sokakat megigazít*” (Ézs 53:11) és „*sokak bűnét hordozá*” (Ézs 53:12). Beszéljük meg, hogyan értelmezhetjük helyesen a „*mindnyájunk*” és a „*sokak*” közti látszólagos különbséget! Hogyan tehetjük ezt helyesen és bölcsen (lásd, ahogy Pál alkalmazta Ézs 49:6b versét a saját helyzetére ApCsel 13:47 szerint)?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: *Ézsaiás* gazdag képvilágot használ az öt szövegrészletben, amelyekről most tanultunk. Ezekben az Úr Szolgájának küldetését és annak eredményét ecseteli. Milyen előnyökkel jár a képekben gazdag tanítás?

Feladatok:

1. Írjuk át az 53. fejezetet mai szókészlettel úgy, hogy pontosan felvázoljuk a Krisztus életében történeteket! A mai kultúra fogalmaival hogyan fejezhető ki legjobban a győztes helyettesítő halál jelentése? Figyeljünk a szöveghűsége, de tisztán, egyszerűen és újszerű módon fejezzük ki a gondolatokat! Mai, XXI. századi képekkel, hasonlatokkal és elvekkkel írjunk, a posztmodern ember értelméhez és szívéhez szólva! Legyünk kreatívak! Ezzel a feladattal leginkább a fiatalokat célozzuk meg!
2. Keressünk énekeket Krisztus halálával és ránk gyakorolt hatásával kapcsolatban!

ISTEN A KŐSZIKLÁM

Angelonak hívnak, és Madagaszkáron, egy nagy szigeten élek, Afrika partjától keletre. Szüleim keresztények, de mivel más-más egyházba jártak, gyakran vitatkoztak hitkérdésekről. Számomra a hitélet mindig is inkább vitatkozást jelentett, mint a szeretet cselekedeteit.

Tízéves koromban az édesanyám egy keresztény iskolába akart küldeni, hogy jobb környezetbe kerülhessek. Talált a közelben egy adventista iskolát, és rábeszélte az édesapámat, hogy oda írassanak be.

Az édesapámtól hallottam mindazt, amit eddig Istenről tudtam. Az új iskolában voltak biblióráink is. Otthon megszoktam, hogy a hitkérdésekről vitatkozzak, tehát ha valaki mondott valamit, akkor azzal általában nem értettem egyet, hanem inkább ellenvetéseket fogalmaztam meg.

Gyorsan felfigyeltem rá, hogy az adventista diákok bibliaverseket is tudnak idézni a véleményük alátámasztására. Mondták nekem, hogy olvassam én is a Bibliát, ismerjem meg, mit mond Isten, ne csak a vitatkozás legyen a lényeg számomra.

Kezdtém érdeklődni a vallás iránt, és tizenöt éves koromra elfogadtam Jézust. Adventista lettem. Az édesanyám elfogadta a döntésemet, örült is neki, az édesapám viszont nagyon haragudott.

Időközben a szüleim mind a ketten egy másik egyházhoz csatlakoztak, hogy egy hiten legyenek. Azt remélik, majd én is csatlakozom hozzájuk, de megmondtam, hogy számomra Isten a kőszikla. Már három éve vagyok adventista, és noha a szüleim nem a mi egyházunkhoz tartoznak, engem mégis elfogadtak adventistaként. Remélem, egy nap majd ők is a gyülekezetünk tagjai lesznek. Sok változást látok rajtuk!

Köszönöm a szüleimnek, hogy az adventista iskolába íratnak be. Hálás vagyok a tanáraimért és az osztálytársaimért is. Én is köszönöm, hogy 2012-ben a 13. szombati adományokból a mi iskolánk is részesülhetett.

Angelo a Mahajanea Adventista Iskola diákja Madagaszkár északnyugati részén.

Nagy Főpapunk, Krisztus

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Zsid 7:25 és 8:1-2

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Ismerjük meg Főpapunkat, Jézus Krisztust és közbenjárói szolgálatát!

Érezni: Szeretettel viszonyuljunk a bűnösökhöz, hiszen Isten mindenkiért közbenjár!

Tenni: Imádkozzunk a bűnösök megtéréséért, mert Jézus mindenkinek segíteni akar a hétköznapi gondok között, meg akar menteni és igazolni akar Sátán vádjaival szemben!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

I. Tudni: Jézus a Főpapunk

- A** Miért van szükségünk Jézus Krisztus közbenjárói szolgálatára?
- B** Miért Jézus az egyetlen igaz Közbenjáró? Miért lenne Mária alkalmatlan erre a szerepre, mint ahogy azok is, akiket sokan szenteknek tartanak?
- C** Egyedül ki hozhat bizonyosságot az életünkbe, és miért?

II. Érezni: Krisztus közbenjárása és az Atya szeretete

- A** Hogyan kerülhet Jézus közelebb hozzánk, amikor megértjük, amit Pál is megértett, hogy az „*ember Jézus Krisztus*” a Közbenjáró?
- B** Jézus közbenjárói szolgálata nem jelenti azt, hogy az Atya haragszik. Nem kell Krisztusnak lecsendesítenie a dühét vagy megváltoztatni a „negatív” hozzáállását. Miért van ez?

III. Tenni: Jézus megvéd Sátán vádjaival szemben

- A** Magyarázzuk el, hogy miért Jézus a nagy Főpap!
- B** Mit jelent az, hogy úgy mehetünk Jézushoz, ahogy vagyunk, mégsem akármilyen módon?

Összegzés: Lelkileg akkor vagyunk biztonságban, ha elfogadjuk Krisztus áldozatát a múltunkért és napi közbenjárását a jelenünkért. Így biztosítva van a jövőnk Isten kezében.

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *Zsid 7:25 és 8:1-2*

A lelki növekedés alapja: Krisztus közbenjár népéért a mennyei szentélyben. Mindig a segítségünkre siet, még akkor is, ha küzdünk a bűn valóságával és az élet gondjaival. Nemcsak figyelmezteti a bűnösöket önpusztító viselkedésükre, de végtelen szeretetével támogat is. Közbenjáróként a bűn feletti győzelemhez akar segíteni. A kudarcaink ellenére minden lehetőt megtesz a bizalmunk elnyerése és a tartalmas kapcsolat kiépítése érdekében.

Csak tanítóknak: E heti leckénk segít megérteni Jézus értünk végzett közbenjárói szolgálatát. Egészen meg akar szabadítani és segíteni akar a mindennapi küzdelmeinkben. Szeretetétől senki és semmi nem választhat el, csak saját makacs döntéseink, ha a bűnben vagy a közömbösségben akarunk megmaradni.

Kezdő beszélgetés: Sokak számára küzdelmet jelent Jézus közbenjárói szolgálatának megértése, mert nem értik annak a munkának a szükségességét és fontosságát, amit Krisztus ma értünk végez. Philip Yancey így fogalmaz: „Rájöttem, hogy a hitem számára a legnagyobb kérdés Jézus mennybemenetele – nem az, hogy megtörtént-e vagy sem, inkább a miértje. Számomra ez nagyobb kihívás, mint a fájdalom problémája, mint a tudomány és a Biblia összeegyeztetése, nehezebb, mint hinni Jézus feltámadásában és egyéb csodáiban... Ami Jézus mennybemenetele óta történt, a hitem lényegét érinti. Nem lett volna jobb, ha a mennybemenetel meg sem történik? Ha Jézus a földön maradt volna, válaszolhatna a kérdéseinkre, eloszlathatná a kételyeinket, közvetíthetne a hitelveket és a szabályzatokat érintő vitáinkban... A mennybemenetellel Jézus annak kockázatát vállalta, hogy elfeledkeznek róla” (Philip Yancey: *The Jesus I Never Knew*. Grand Rapids, Michigan, 1995, Zondervan Publishing House. 297-299. o.). Miért szükséges, hogy Krisztus legyen a Közbenjárónk és Védőnk?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Általában a közbenjárót úgy képzelik el, hogy két, egymással ellentétben álló személy között közvetít, békéltet, elosztva mindkét fél gyűlöletét, tisztázza a félreértést, feloldva az előítéleteket, megváltoztatva az érintettek hozzáállását. Elkészerítő képet kapunk, ha így gondolunk Krisztus közbenjárására, mert haragvó Istennek látjuk az Urat, akit kérlelni kell, akinek meg kell változtatni az emberekhez való hozzáállását, hogy kegyelmezzon. Az általános keresztény gondolkodásban Isten jellemének e szörnyű eltorzítása rettenetes következményekhez vezetett: Jézus nem elég hatalmas ahhoz, hogy közbenjárjon, segítségre van szüksége. Ezért könyörög Mária is Istenhez, meg Péter és Pál, az apostolok, valamint az összes nemzetközi, nemzeti és helyi szent. Akaratlanul is úgy tekintenek Istenre, mintha egy haragvó szörny lenne, akinek nem egyszerű a kedvében járni. Ám a közbenjárás bibliai példája egészen más!

BIBLIAKOMMENTÁR

Jézus legfőbb tevékenysége ma, hogy közbenjár értünk. Meg kell értenünk annak fontosságát, hogy most értünk szolgál a mennyei szentélyben. Így kíván tartalmas kapcsolatot fenntartani velünk és a gonosz feletti győzelemhez segíteni. Nélküle és útmutatása nélkül nem tehetünk semmit (Jn 15:5; Róm 8:14; Fil 4:13). Mit jelent és mit nem jelent ez?

I. Mi az, amit nem jelent Jézus Krisztus mennyei közbenjárása?

(2Kor 5:19-21)

1. Jézusnak nem kell az Atyához könyörögnie, hogy legyen hozzánk kegyelmes, mert Mennyei Atyánk szeret (Jn 16:26-27).
2. Jézusnak nem kell megváltoztatni az Atya hozzáállását irántunk, nem kell lecsendesítenie a haragvó Istent, hogy a kegyelmének egy kis részével vonjon körbe minket, hiszen Ő maga a megbékélés eszköze: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16).
3. Jézusnak nem Istent kell kibékítenie, hanem minket kell megbékítenie Istennel! Isten követeiként ez a békítő üzenetünk: „béküljetek meg az Istennel” (2Kor 5:20).

Megbeszélendő kérdés: Jézus Krisztus az egyetlen Közbenjáró (1Tim 2:2-6). Pál a korabeli gnosztikus tanításra felelt így. Nincs olyan erő,

mely Isten és a világ közé állhatna. Ő a Közbenjáró, mert az emberiség megváltásáért adta önmagát. Közbenjárói munkája tulajdonképpen megmentésünk folytatása, a kereszten elvégzett szolgálat érvényesítése. Az életünkre akarja alkalmazni azt, amit kétezer éve elvégzett. Szükségünk van az életére és a halálára, hogy élhessünk és a követői lehessünk ma. Miért előfeltétele Krisztus közbenjárói szolgálatának Jézus testet öltése és halála?

II. Mit jelent Jézus közbenjárói szolgálta?

(Zsid 7:25 és Jel 12:10-12)

1. Jézus Krisztus és a Mennyi Atya segíti az embereket a gonosz elleni mindennapi harcban. A Mennyei Atya és Jézus elhatározásának első látható jele a Szentlélek kitöltetése volt (Az *apostolok cselekedetei* 2. fejezet). Az egész menny segít a bűnnel, Sátánnal és a kísértéssel vívott harcainkban (Jn 15:5; Fil 4:13). Jézus nem azért jött, hogy megmentsen a „bűnben”, hanem hogy kimentsen a „bűnből” (Mt 1:21). Zsid 4:16 gyönyörűen leírja, hogy miért is van szükségünk a Főpap közbenjárására: „*Járuljunk azért bizalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.*” Állandóan szükségünk van Jézusra, teljesen Krisztustól és a Szentlélektől függünk. A Szentlélek (*parakletos*) jelentése: „akit segítségül hívnak”, „aki mellénk áll” (Jn 14:26).
2. Jézus Krisztus megment, megbocsátja bűneinket és megigazít (Zsid 7:25). Azonosítja magát velünk, ha átadjuk neki az életünket: „*Mert így szól a Seregeknek Ura:... aki titeket bánt, az ő szemefényét bántja*” (Zak 2:8); „*Bizony mondom néktek, amennyiben megcselekedtéték eggyel emez én legkisebb atyámfiai közül, énvelem cselekedtéték meg*” (Mt 25:40); „*Bizony mondom néktek, amennyiben nem cselekedtéték meg eggyel eme legkisebbek közül, én velem sem cselekedtéték meg*” (Mt 25:45); „*És ő [Saul] leesvén a földre, halla szót, mely ezt mondja vala néki: Saul, Saul, mit kergetsz engem? És monda: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr pedig monda: Én vagyok Jézus, akit te kergetsz*” (ApCsel 9: 4-5); „*Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket megvet, engem vet meg; és aki engem vet meg, azt veti meg, aki engem küldött*” (Lk 10:16). Jézus mindenkit megment, aki hozzá jön, úgy ahogy van; aki nyíltan, őszintén és szívből megvallja bűnét, hogy kegyelméből változtassa meg.
3. Jézus Krisztus megvéd Sátán vádjaival szemben (lásd Jel 12:10-12). Benne győzhetünk, mert Ő a győztes. Nem kell félnünk az ítélet nap-

jától, mert Jézus Krisztus a Főpapunk, aki az egész világegyetem előtt megvéd (1Jn 2:28; 4:17).

Feladat: Olvassuk el a következő magyarázatot: Jézus a kereszten magára vette Isten haragját, mely a bűn ellen és nem az emberek ellen irányult (hacsak nem azonosítjuk őket a bűnnel, lásd Jn 3:36). Ez azt jelenti, hogy Isten haragja megalkuvás nélküli *Nem* a bűnre, a gonoszra. Jézus meghalt helyettünk, kiállva Isten haragját és büntetését, hogy mi élhesünk, ha belé vetjük bizalmunkat (Róm 3:21-26; 2Kor 5:18-19, 21; Gal 3:13-14). Csak Krisztus engesztelő áldozata által békélhetünk meg Mennyei Atyánkkal.

III. Jézus értünk imádkozik

(Jn 17:20-21)

János 17. fejezete szerint Jézus értünk imádkozik, hogy a tanítványai és a későbbi hűséges nemzedékek egységesek és hűek legyenek. Ugyanezt tette Péterért is (Lk 22:32). Tehát Jézus közbenjárása azt jelenti, hogy imádkozik értünk, nehogy elbukjunk. Így imádkozzunk egymásért is!

Megbeszélendő kérdés: Miért lehet az, hogy Isten népét jobban érdeklik azok az áldások, amelyek Jézus értük végzett szolgálatából következnek, mint az őszinte engedelmesség?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: *A zsidókhöz írt levél* kihangsúlyozza, hogy Jézus a Főpapunk és a Közbenjárónk. Milyen érzés tudni, hogy a nap 24 órájában, a hét 7 napján és az év 365 napján számíthatunk rá? Szeret, megbocsát, megigazít, segít, megszentel, kimenekít a bűn hatalmából és megvéd Sátán vádjai ellen. Mit is kívánhatnánk még, amiről már nem gondoskodott?

Alkalmazás: Találjunk bibliai példákat emberek közbenjárására, majd hasonlítsuk Jézus közbenjárói feladatához! Miért magasabb rendű Krisztus közbenjárása? Hogyan járhatunk el jézusi módon, ha mások számíthatnak ránk és Isten jóságára mutatunk rá az életükben?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Isten mindent értünk tesz, soha nem ellenünk! Ezt Jézus közbenjárói szolgálata bizonyítja. Helyettünk meghalt, hogy mi élhessünk. Közbenjárása áldozatára épül. Mi mit tudnánk feláldozni a szükségben levők megsegítésére? Hogyan tanúsíthatnánk szeretetet a hajléktalanok vagy azok iránt, akik talán elutasítóak vagy nyilvánvalóan visszaélnék jó szándékunkkal?

Feladatok:

1. Készítsünk egy listát azokról, akiknek szüksége van imáinkra, majd imádkozzunk, hogy Isten segítse őket boldogan és győzve élni Krisztusban, akármilyen nehezék legyenek is a körülményeik!
2. A héten látogassuk meg azokat, akiknek szükségük lehet a támogatásunkra!

TIZEDBORÍTÉK

A Vanuatu-szigeteken élő Charlie Tui sok más fiatalhoz hasonlóan egy kis szigetről érkezett a fővárosba munkát keresni. Fel is vették dolgozni, így a kollégáival együtt beköltözött az egyik barakkba. A hétvégéken a munkások csak dohányzással és ivással töltötték az időt.

Az egyik fiatal más volt, mint a többiek. Jeffry nem dohányzott, nem ivott, de még marihuánát sem szívott. Hamarosan kiderült róla, hogy adventista. A középiskolát is egy adventista iskolában végezte el. Charlie épp olyan érzéketlenül szakálta Jeffryt, mint mások.

Egy délután az egyik fiú, Frank talált egy papírlapot a földön, Jeffry ágya mellett. Tizedcédula volt. „Hé, Jeffry! Te tényleg ennyi pénzt adsz az egyháznak?” – kérdezte Jeffryt piszkálódva.

Jeffry egyszerűen igennel válaszolt. Elmondta, hogy Isten a keresetünk egy tizedét visszakéri. A fiúk meglepődtek, mert otthon a szüleik mindig egy kosár ennivalót vagy csirkét vittek adományként. Leültek és kíváncsian hallgatták Jeffry magyarázatát. A fiút meglepte az érdeklődésük és megkérdezte, akarják-e, hogy egy lelkész eljöjjön, akivel beszélhetnének ilyen kérdésekről. Néhányan jó ötletnek tartották. Végül vagy tízen elbeszélgettek a lelkésszel.

Charlie-t később már nem érdekelte a Biblia, de három társa csatlakozott az Adventista Egyházhoz. Charlie élete megváltozott – rosszabbra fordult. Egyik este, amikor a szórakozás után hazafelé tartottak, autóbalesetet szenvedtek. Az autót vezető fiú barátnője meghalt. Amikor Charlie kijózanodott, felfogta, hogy ő is meghalhatott volna.

Frank egyike volt a három fiúnak, akik korábban megkeresztelkedtek. Ő hívta el Charlie-t a gyülekezetbe, aki akkor már odafigyelt arra, amit hallott és egyet is értett mindennel. Szeretett volna még többet megtudni. Hívta a barátnőjét, Agnest is, aki egy darabig habozott, aztán mégis elment a gyülekezetbe. Charlie kérte: imádkozzanak érte, hogy le tudjon szokni a dohányzásról és az ivásról. Isten meg is szabadította káros szenvedélyeitől. Charlie ezután megkeresztelkedett, Agnes pedig két évvel később tért meg.

Charlie Tui egy halászhajó kapitánya a Vanuatu-szigeteken, Port Vilaban.

Az advent előtti ítélet

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Dán 7:27

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Az advent előtti ítélet jó hír, a hívőknek üdvbizonyosságot ad, mivel Jézus Krisztus a mennyei udvarban megerősíti, hogy hozzá tartoznak!

Érezni: Tápláljuk az Isten iránti szeretetet, aki a szentek érdekében dönt, bátorságot és erőt ad az élethez és elítéli a kis szarvat a követőivel együtt!

Tenni: Vessük magunkat Isten terve alá, hogy részei lehessünk az emberiséget megmentő megoldásának!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

I. Tudni: Jézus Krisztus a Bíró

- A** Honnan tudjuk, hogy Jézus *értünk* és nem ellenünk van?
- B** Miért számít az igazság?
- C** Miért olyan fontos, hogy lerántsuk a leplet az Antikrisztus tevékenységeiről?

II. Érezni: Jézus Krisztus biztosítja a mennyei helyünket

- A** Milyen érzés tudni, hogy Krisztus nemcsak Bíró, hanem a Védőnk is?
- B** Mikor és hogyan hoz majd ítéletet Jézus a gyermekei érdekében?
- C** Miért olyan ártalmas és gonosz a kis szarv tevékenysége?

III. Tenni: Örvendjünk az Úrban, a Bíróban

- A** Hogyan biztosíthatja Isten örökre a Sátán és a gonosz feletti győzelmét?
- B** Példás erkölcsi magaviseletünkkel, jó tetteinkkel vagy kiváló szolgálatunkkal érdemeket szerezhetünk Jézusnál? Miért, vagy miért nem? Miért nem gyakorol nagyobb kegyelmet Isten jó tetteink hatására?

Összegzés: Amikor Isten megítéli a népét, akkor megigazít, megszabadít és megvéd. Másfelől viszont kárhozatra ítéli, megbünteti és elpusztítja a gonoszt.

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *Dán 7:9-10, 13-14, 22-27*

A lelki növekedés alapja: Az advent előtti ítélet inkább több üdvbizonyosságot ad. Isten a követőinek az ügyét a mennyei ítélőszék elé viszi. Ezzel megerősíti a világegyetem összes követe előtt azt a döntésünket, hogy egész életünkben vele maradunk, így mindörökké biztosítja helyünket a mennyben. Az ítélet elmarasztalja a kis szarvat és annak követőit, így megerősítve azt, hogy a gonosz többé nem fog létezni.

Csak tanítóknak: E heti leckénk betekintést ad az advent előtti ítéletbe, hogy megérthessük. Krisztus Jézus egyik követőjének szemszögéből olvashatjuk az igen pozitív hangvételű magyarázatot, hiszen Isten mindig értünk, sosem ellenünk cselekszik. Az ítélet az evangélium szerves része, amit helyesen kell bemutatni, hogy ne megrémítsük vele az embereket, hanem reményt adjunk.

Kezdő beszélgetés: Mi az első reakciója a tagoknak, amikor meghallják, hogy Isten ítélni fog? Ezt a kérdést feltették már minden kontinensen, különböző háttérű embereknek, ám a válasz egybehangzóan a „félelem” volt. Miért félünk Isten ítéletétől? Az egyik fő oka, hogy igen szűk fogalmunk van az ítélet természetéről, és csak egyoldalú definícióra tudunk gondolni. Mi az isteni ítélet valójában, és hogyan határozhatjuk meg biblikus módon?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Dániel 7. fejezetének irodalmi szerkezete gyönyörű, segít felismerni a fejezet főbb pontjait. A bevezetés (1. vers) után következik a látomás (2-14. vers), ezt követi a magyarázat (15-27. vers) és végül az utószó (28. vers). A látomás különböző egységekre osztható. A következő módon lehet szemléltetni:

- A) A háttér - 2-3. vers
- B) A három állat leírása - 4-6. vers
- C) A rémisztó negyedik állat - 7. vers
- D) A kis szarv tevékenysége - 8. vers
- E) A mennyei ítélet - 9-10. vers
- D') A kis szarv - 11. vers első fele
- C') A negyedik állat sorsa - 11. vers második fele
- B') Az első három állat sorsa - 12. vers
- E') Dicsőséges diadal az ítéletben - 13-14. vers

Tehát az advent előtti mennyei ítélet a látomás középpontjában és tetőfokán található. A 7. fejezetben három kulcsfontosságú szakasz formája verses: a mennyei jelenetek (9-10. és 13-14. vers) és a látomás fontos magyarázata (23-27. vers).

BIBLIAKOMMENTÁR

Isten ítéletét gyakran elmarasztalásnak, büntetésnek vagy pusztításnak gondolják. Az ítélet negatív jelentése szintén megtalálható a Bibliában, pedig Isten e tettének fő bibliai tanítása igen pozitív. Isten ítélete népe számára igazságot, megmentést, szabadítást és védelmet jelent. Csak akkor kerül sor az ítékezés negatív oldalára, amikor az elsődleges pozitív értelmezést nem lehet alkalmazni a közvetlen körülmények miatt.

I. Az ítélet örömhíre - Isten a népére mosolyog

(Dán 7:22)

A 7. fejezetben Dániel elmagyarázza, hogy mi történik majd az advent előtti ítéletben. Kétféle ítéletre hívja fel a figyelmet:

1. Elmarasztaló ítélet a kis szarvra (Dán 7:26).
2. Felmentő ítélet. Mielőtt Dániel az ítélet pusztításáról szólna, elmondja, hogy mi történik majd a hívőkkel. Isten az ő javukra ítél, „értük”: „Mignem eljövend az öregkorú, és az ítélet adaték a magasságos egek szentjeinek; és az idő eljőve, és elvevék az országot a szentek” (Dán 7:22).
Dicsőség és halleluja Istennek!

Feladat: Hasonlítsuk össze Jn 5:24 szövegének két fordítását! Károli így írja: „Bizony, bizony mondom néktek, hogy aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van; és **nem megy a kárhozatra**, hanem általmint a halálból az életre.” Az új protestáns fordításban

viszont ezt találjuk: „Bizony, bizony mondom néktek: aki hallja az én ígéretet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van; sőt **ítéletre sem megy**, hanem átment a halálból az életbe” (kiemelés a szerzőtől). Melyik fordítás a jó? Az eredeti görög szerint mindkét változat helyes, és van okunk azt hinni, hogy szándékos ez a tág értelmezési lehetőség. Igazság szerint, aki hisz Krisztusban és evangéliumában, nem jut kárhozatra, sőt még ítéletre sem megy.

Hogyan értsük ezt? Jézus ellentmondana annak, amit Pál állít, hogy „*nékünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt*” (2Kor 5:10)? Mit értett Jézus azon, hogy aki hisz, az nem megy ítéletre? Azt, hogy nem kerül kárhozzátó ítélet alá. Csak egy ítélet jelent 100% kárhozzátást, az utolsó ítélet a millennium végén, amikor minden gonosz megsemmisül. Ekkor már minden megváltott az ÚjJeruzsálemben lesz Krisztussal, tehát nem kell erre az ítéletre menniük (Jel 20:6, 9-15). A Krisztusban hívőknek nem kell az isteni ítélettől rettegni, hiszen „*Nincsen azért immár semmi kárhozzátásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak*” (Róm 8:1).

II. Isten a népéért ítél

(Ézs 35:4)

Olvassuk végig figyelmesen a következő szövegeket, melyek bizonyítják, hogy biblikus az ítéletről alkotott definíciónk! Rengeteg bibliavers példázza, hogy Isten ítéletei kedvezőek, de tanulmányozzunk át legalább néhányat az alábbiak közül!

1. *A bírák könyve*. Amikor Isten népe az ellenség elnyomásától szenvedett, Istenhez kiáltottak segítségért, Ő pedig bírákat küldött hozzájuk, akik felszabadították és megvédték őket.
2. Dávid többször is így imádkozott Istenhez: „*Ítélj meg engem, Uram*” (Zsolt 7:9; 26:1; 35:24)! Nem kárhozzátásért könyörgött, hanem azt kérte, hogy Isten igazolja ellenségeivel szemben, akik rátörtek és el akarták pusztítani.
3. Istennél az ítélet valójában szabadítást jelent: „*Az egekből jelentetted ki ítéletedet; a föld megrettent és elcsendesedett, mikor felkelt Isten az ítéletre, hogy megszabadítsa a föld minden nyomorultját*” (Zsolt 76:9-10)!
4. Ézsaiás próféta által Isten bátorít: „*Mondjátok a remegő szívűeknek: legyetek erősek, ne féljete! Imé Istenetek bosszúra jó, az Isten, aki megfizet, Ő jó, és megszabadít titeket*” (Ézs 35:4)! Ez a vers nemes egyszerű-

séggel fejezi ki: bízunk kell az Úrban (nem pedig magunkban), hogy üdvbizonyosságunk legyen.

Megbeszélendő kérdés: Amikor Pál azt taglalja, mit jelent „Krisztusban” lenni, kijelenti, hogy ha átadtuk magunkat Istennek és hiszünk benne, Ő „feltámasztott és együtt ültetett minket a mennyekben, Krisztus Jézusban” (Ef 2:6). Mit jelent, hogy hit által már Krisztussal vagyunk a mennyben, vagyis az Atya jobbján (lásd Ef 1:20)? Miért nem kell kételkednünk abban, hogy egy nap valóban vele leszünk a mennyben?

III. Isten ítélete és öröme

(Zsolt 96:11-13)

Az isteni ítélethez általában a félelem és a kárhozat gondolata társul, ám a zsoltáros az örömmel kapcsolja össze az ítéletet. Figyeljük meg azokat az igéket, amelyeket Zsolt 96:11-13 verseiben találunk, és gondolkozunk el az indoklásról is! „**Örüljenek az egek és örvendezzen a föld; harsojjon a tenger és minden benne való! Viduljon a mező és minden, ami rajta van; örvend akkor az erdő minden fája is, az Úrnak orcája előtt, mert eljön; mert eljön, hogy megítélje e földet. Megítéli majd a világot igazsággal, és a népeket az Ő hűségével**” (kiemelés a szerzőtől). Az isteni ítélet végső győzelmet hoz Isten népének és véget vet a bűnnek. A megváltottak örömmel énekelnek majd Jézus második eljövetele idején: „**Ímé Istenünk, akit mi vártunk és aki megtart minket; ez az Úr, akit mi vártunk, örülünk és örvendezzünk szabadításában**” (Ézs 25:9)!

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Miért szükséges, hogy Isten kiálljon az igazságért, amikor végrehajtja a kárhozható ítéletet? Magyarázzuk el az osztálynak! Miért nem létezhet szeretet és igazság igazságosság nélkül?

Feladat: Olvassuk fel hangosan 1Jn 2:28 és 4:17 verseit, majd beszéljük meg kettes, hármas csoportokban ezeket a találó szövegeket! Mire alapozta János azt a kijelentését, hogy határozottan bízhatunk az ítélet napjában és Krisztus második eljövetelében? Mit jelent „*benne maradni*”? Jézus azt mondja, hogy csak akkor termünk gyümölcsöt, ha benne maradunk (lásd Jn 15:1-17; Hós 14:8). Alkalmazzuk ezt a mondást a gyakorlati életre! Hogyan maradhatunk meg Istenben úgy, hogy gyümölcsöt teremjünk?

MAY ÚJ ISKOLÁJA

May el volt ragadtatva az új iskolájától. Igaz ugyan, hogy olyan tantárgyakat tanult, amelyeket addig nem tanulhatott és angolul sem tudott elég jól. Amikor ez különösen nyomasztotta, lehorgasztotta a fejét és majdnem elsírta magát. Tanára a vállára tette a kezét és megkérdezte, hogy segíthet-e valamiben. May bólintott, de kellemetlenül érezte magát. „Ne aggódj – mondta a tanára kedvesen –, azért vagyok itt, hogy segítsék! Na, nézzük meg, mit tehetek érted!”

May eddig még nem tapasztalt ilyen kedvességet az iskolában. A tanár elmagyarázta neki az egész lecke anyagát. A magyarázat után May már mindent értett.

May Mianmarban él, az édesapja keresztény, és azt akarta, hogy a lánya Istenről tanuljon. Amikor hallott a lakásuktól nem messze lévő Yangon Adventista Iskoláról (YAI), elment, hogy megnézte az iskolát. Régebbi épület volt, zsúfolt osztálytermekkel, de a gyerekek boldognak látszóttak és a tanárok odafigyeltek a diákokra. Megnyerte tetszését az intézmény és beíratta oda a lányát.

Az angol nyelv és a Biblia új volt Maynek, korábban más típusú iskolába járt. A tanárok segítettek, May pedig keményen tanult, így hamarosan behozta a lemaradást. Az is nagyon tetszett neki az új iskolában, hogy a diákok nem versengtek egymással, inkább segítőkésznek bizonyultak. Rájött, hogy a tanulás egész élvezetes lehet! Új barátokra tett szert, két év múlva pedig megkeresztelkedett, és a szülők boldogan támogatták ebben a döntésében.

May már befejezte a középiskolát és a Mianmari Adventista Főiskolán tanárnak tanult. Boldogan tartozik az adventista közösségbe, viszont sajnálja, hogy a családjából egyedül ő adventista. Néha úgy érzi, hogy a családja más, mint ő. „Szeretném, ha egy hiten lehetnénk!” – jegyezte meg szomorúan. „Viszont hálás vagyok mindazoknak, akik a 13. szombati adományukkal segítettek a mi iskolánkat, mert így már több diák tanulhat nálunk!”

May Mianmaron a Yangon Adventista Iskolában tanít.

A végidei engesztelés napja

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Dán 8:14

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Értsük meg, hogy a szentély megtisztítása ugyanaz, mint az advent előtti ítélet, és Dániel 7-9. fejezetei egymást kiegészítő prófétai eseményeket írnak le!

Érezni: Erősítsük az üdvbizonyosságot, hiszen Jézus most is azt mutatja be és erősíti meg a mennyben, hogy népe számára elég a kegyelme!

Tenni: Jézus mindig a követőiért és nem ellenük lép fel, tehát nekünk is biztatni és segíteni kell testvéreinket!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

I. Tudni: Isten helyreállít

- A** Miért olyan fontos megérteni azokat a kérdéseket, amelyek a mögött húzódnak meg, hogy a kis szarv Jézus Krisztus „mindennapi szolgálatát” bitorolja?
- B** Dán 8:14 szerint Isten a szentélyt „megtisztítja”, „megigazítja”, „helyreállítja” és „megvédi”, héberül *nitzdaq*. Hogyan állnak szemben ezek a jelentéskülönbségek a kis szarv elferdítő tevékenységével? Magyarazzuk el!

II. Érezni: A nép Istene

- A** Isten maradék népéhez tartozunk. Hogyan késztet Istentől kapott küldetésünk végzésére, ha tudjuk, hogy a végidei maradék néphez tartozunk?
- B** Milyen érzést vált ki bennünk, hogy a kis szarv tevékenysége egy prófétai időszakra korlátozódik?

III. Tenni: Isten biztosít

- A** Hogyan segíthetünk mi is annak az igazságnak a helyreállításában, amit a kis szarv tevékenysége elnyom?
- B** Mi a maradék nép feladata a végidőben?

Összegzés: Az Isten végidei művében való részvétel azt jelenti, hogy sürgető küldetéstudat vezérel az emberek megmentése érdekében, hiszen ez Isten célja.

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi ige: Jel 15:3-4: „*Nagyok és csodálatosak a te dolgaid, mindenható Úr Isten; igazságosak és igazak a te újaid, óh szentek Királya!... Mert eljönnek mind a pogányok és lehajolnak előtted; mert a te ítéleteid nyilvánvalókká lettek.*”

A lelki növekedés alapja: Hogy megértsük az advent előtti ítélet lényegét, nem elszigetelten kell néznünk, hanem a tágabb képet szemlélve. Amikor az advent előtti ítéletről, Főpapunkról, Jézusról és tetteiről beszélünk, a legszebben fogalmazzunk, méghozzá a keresztre alapozva! Csak így válik az advent előtti ítélet csodálatos tapasztalattá a hívó számára, ami közelebb visz Istenhez és biztonságérzetet nyújt, mert tudjuk, hogy Isten kezében vagyunk. Ezért örömmel figyeljük Isten értük végzett munkáját.

Csak tanítóknak: E heti leckénk segít meglátni Isten ítéletének gyönyörű összképét. Az advent előtti ítéletet a keresztszemszögekből kell néznünk. 1844-re nem lehet közvetlenül Kr. u. 31-től számolva eljutni, de mindenképpen ez az idő a kezdőpont.

Kezdő beszélgetés: Minden más isteni ítéletnek az az alapja, ami a kereszten történt. Ellen G. White határozottan bátorít, hogy minden tanításunkat a keresztszemszögekből magyarázzuk: „Krisztusnak a bűnért való engesztelő áldozata az a nagy igazság, amely köré csoportosul az összes többi igazság. Isten Igéjében a golgotai keresztről áradó fényben tanulmányozzunk minden igazságot *Mózes első könyvétől A jelenések könyvéig*, hogy helyesen értsenek és értékeljenek bennünket. A kegyelem és megújulás, üdvösség és megváltás fő emlékét mutatom nektek - Isten Fiát, aki felemeltetett a kereszten. Erről az alapról induljon ki minden lelkész beszéde” (*Gospel Workers*. 315. o.)! Az ókori Izráel engesztelési napján a főpap és tevékenysége volt a legfontosabb (lásd 3Mózes 16. fejezet), tehát az advent előtti ítélet központi eleme Krisztus és keresztye legyen!

Megbeszélendő kérdés: Hogyan lehet az advent előtti ítéletet a keresztszemszögéből magyarázni?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Az advent előtti ítélet egyik fő témája, hogy Krisztus elfogadja mellette hozott döntéseinket és a mennyei lények előtt bizonyítja is, így örökre helyet ad a mennyben. Ezért a vizsgálati ítéletet megerősítő ítéletnek mondjuk, mert Krisztus kinyilatkoztatja, megerősíti, hogy hozzá tartozunk és kegyelme elég számunkra. Az egész menny áldja értünk végzett szolgálatát, látva, hogy Isten átformaló kegyelme elkészítette követőit a mennyei családdhoz való csatlakozásra.

BIBLIAKOMMENTÁR

Az advent előtti ítélet értékeléséhez látnunk kell Isten ítéltetésének nagy, egyetemes képét. Isten eszkatológikus tetteit nem lehet e három ítéletre korlátozni, ahogy pedig általában teszik: az advent előtti ítéletre, a millennium alatti ítéletre és az utolsó ítéletre. Az ítéletnek hét fázisa van. Mindegyik nélkülözhetetlen, hogy megértsük a megváltási tervet, valamint a jó és a rossz, Krisztus és Sátán között dúló nagy küzdelmet. E lépések dicsőítik Krisztus keresztségének győzelmét és annak minden eredményét.

I. Isten ítéltetésének menete

(1Móz 18:25 és 2Kor 5:10)

Az ítélet bibliai tanítása Isten kinyilatkoztatásának középpontjában van. Ez a bibliai üzenet csúcspontja és gondolkodásunk meghatározó paradigmája. Isten a Teremtő (1Mózes 1-2. fejezet). Az Éden kertjében Bíróként is láthatjuk az Urat, ahol először kerül szó a vizsgálati ítéletről (1Móz 3:8-24), amelyben elegyedik Isten kegyelme és igazságossága. Az özönvíz bibliai elbeszélése ítéletről szóló beszámoló (1Mózes 6-9. fejezet). Ábrahám már így nevezi Istent: „*az egész föld bírója*” (1Móz 18:25). Hasonlóképpen mutathatjuk be a Biblia összes ítéltetését. Az ítélet Isten jellemének szerves része, isteni kiváltsága, jellemzője. Ha meg akarjuk érteni Istent, ismernünk kell és meg kell értenünk átfogó ítéltetését. Ítéltetését vizsgálva megismerhetjük Őt és jellemét.

Megbeszélendő kérdés: Miért mondta Jézus Jn 14:1-3-ban, hogy elmegy a mennybe helyet készíteni? A szálláskészítésnél bizonyára többről van

itt szó, mert a Teremtőnek ahhoz „pár nap” sem kellene. Miért tart ilyen soká? Mire vonatkozik még Jézus kijelentése?

II. Isten egyetemes, hét szakaszból álló ítéletének áttekintése

(Jel 15:3-4)

Az isteni ítélet szerint az evangélium tökéletes, ahogyan Jézus őszinte követőjének szemszögéből nézzük:

1. *Tanító szándékú vagy előképszerű ítélet a kereszt előtti időkből.* Isten az Ószövetség múltjának „mini ítéleteivel” tanít. E történelmi háttér révén megtudjuk, hogy Isten valóban a kegyelem, a szeretet, az igazság, a rend Istene, aki szabadságot biztosít. Szereti az embert, de gyűlöli a bűnt. Felelősek vagyunk a tetteinkért, amelyeknek következményei vannak.
2. *Központi és az egész világegyetemre kiható ítélet a kereszten.* Jézus Krisztus magára vette a bűneinket, meghalt értünk és elviselte a kárhoztató ítéletet, hogy mi élhessünk és ne kelljen elszenvednünk a második halált. Legyőzte Sátánt és a gonzságot.
3. *Meghatározó ítélet az életünk idején.* Ha átadjuk magunkat Jézusnak, jelen tapasztalatainkra vonatkoztatja azt, amit a kereszten végbevitt. Megigazít és megváltoztat csodálatos kegyelme, Igéje és Lelke által. Örök életet, békét, örömet, teljes üdvbizonyosságot ad és maga mellé ültet mennyei trónján.
4. *(Megerősítő jellegű) vizsgálati ítélet Jézus második eljövetele előtt, 1844 óta.* Igaz tanúnk és közbenjárónk, Krisztus törvényesen és nyilvánosan helyet biztosít nekünk a mennyben, amikor az egész világegyetem előtt kijelenti és megerősíti, hogy valóban elfogadtuk kegyelmét (a megigazulás az üdvösség alapja) és ápoljuk kapcsolatunkat vele. Következésképpen alkalmassá tesz átfőmáló kegyelme, Igéje és Lelke (a megszentelődés a megváltás gyümölcse), így biztonsággal bebocsáthat a mennyei családba, ahol élvezhetjük az örök életet.
5. *Az ítélet végrehajtása Krisztus második adventjekor.* A második adventkor Krisztus személyesen jön le a földre, hogy hűségese követőinek valós örök életet adjon.
6. *A millennium alatt az ítélet bizonyítása.* Jézus Krisztus szán elég időt arra, hogy az üdvözülteknek elmagyarázza gondolatait és döntéseit, így segítve őket ítéletei megértésében, amikor (adott esetben) szeretitek végleges elvesztésének tényével kell megbirkóznunk. Mélyebben

megérthetik a nagy küzdelmet, a Sátánnal és a gonosszal folytatott harcot. Az Úr hagy időt a gyógyulásra.

7. Az ítélet végrehajtása vagy az utolsó ítélet a millennium végén. Végül Isten elpusztít minden gonoszt – Sátánt, a gonosz angyalokat, a gonoszokat és a bűnt –, hogy csak a szeretet, az igazság, az igazságosság, a béke és a harmónia uralkodhasson. Teremtőként új földet és mennyet teremt népének. Így biztosítja és örökké élvezhetővé teszi az igaz és tartalmas életet.

Megbeszélendő kérdés: Ellen G. White kitűnően összegzi a megváltás evangéliumát: „Ha átadjuk magunkat neki, és üdvözítőnkül fogadjuk el, életünk bármilyen bűnös volt is, érdemeiért igaznak számít. Krisztus jelleme lép a miénk helyébe és Isten kegyelmébe fogad bennünket, mint-ha sohasem vétkeztünk volna” (*Jézushoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely. 47. o.).

III. A keresztség végső dicsőítése

(Jel 20:9-15)

A millennium végén, az utolsó ítélet idején Isten trónja magasra emelkedik. Felette látható lesz Jézus keresztese és árnyékában a jó és a rossz közötti küzdelem egész történelmének és drámájának magyarázata mutatkozik meg. Ekkor minden bűnös ember meglátja saját életét (lásd Jel 20:9-15). Ellen G. White ékesen ír a jelenetről: „A trón felett feltűnik a keresztség. Körképszerűen felsorakoznak Ádám megkísértésének és bukásának jeleit, és a nagy megváltási terv egymást követő eseményei” (*A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház. 591. o.).

Megbeszélendő kérdések:

1. Hogyan befolyásolja Jézus kereszteste az utolsó ítéletet?
2. Miért lesz végül nyilvánvaló mindenki előtt a nagy küzdelem egész története? Mi a célja az ítélet utolsó szakaszának, ha tudjuk: Isten nemcsak azért közli e fontos információkat, hogy a gonoszok „jól értesült bűnösökként” haljanak meg?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Az örömünknek, lelkesedésünknek és meggyőződésünknek nagy hatása van. Hogyan önthetjük az ítélet üzenetét megfelelő formába a fiatalok számára? Gondolkozzunk rajta!

Kérdések az alkalmazáshoz:

1. Képzeljük el, hogy jelen vagyunk a mennyei ítélőszéken a vizsgálati/megerősítő ítélet idején! Hol szeretnénk lenni?
2. Mit tennénk, ha tudnánk, hogy most nyitották ki azt a könyvet, amelyben az életünkről szóló feljegyzések vannak, és most tárgyalják ügyünket?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Feladatok:

1. Az osztályban írjuk össze, mi minden bizonyítja, hogy Dániel 8. és 9. fejezete összetartozik, és a 70 hetes prófécia ténylegesen része a 2300 estére és reggelre vonatkozó próféciónak! Vegyük figyelembe a következőeket: A) Gábrriel angyal adta mindkét látomást (8:16; 9:21); B) a „megértés” és a „látomás” szó szerepel (8:27b; 9:23) a 8. fejezetben a látomás végén és a látomás elején a 9. fejezetben; C) a héber *nechtak* szó (a *chatak* tőből) a 70 hetes prófécia elején azt jelenti, hogy „eltörölni”. Ez mutatja, hogy a 70 hetes próféciát a 2300 estére és reggelre vonatkozó próféción belül kell érteni (9:24a); D) a prófétai időegységet általában a látomás végén kapjuk meg, de a 9. fejezetben a látomás elején értesülünk róla, ami mutatja, hogy az előző látomással összefügg (8:14; 9:24); E) Dániel általában álmot vagy látomást lát először, majd azt követi a magyarázat (lásd 2., 7., 8. és 10-12. fejezetek), ám a 9. fejezetben nincs látomás, csak magyarázat, ami így visszamutat a 8. fejezet látomására.
2. Soroljunk fel különböző indokokat az év-nap elmélet érvényességére a végidei prófécia magyarázatával kapcsolatban! Nézzük meg a megoldásokat a következő héten!

SZERETETMUNKA

Muthu bibliatanár egy adventista középiskolában, India délkeleti részén.

A szolgálata nemcsak az osztályteremre korlátozódik. Diákokat és felnőtteket családi szombatiskolai bibliaórákra visz el a falvakba. A falvakban élők többsége csak alig ismeri Jézust.

Először a gyerekek jönnek, hogy egy fa alatt ülve énekeljenek és történeteket hallgassanak. A csoport tagjai meglátogatják a falubelieket, imádkoznak a betegekért és azokért, akik valamiért elcsüggedtek. Végül a felnőttek is csatlakoznak hozzájuk.

Egy látogatás alkalmával megtudták, hogy a heves esőzés elmosott egy öreg sárkunyhót, így az asszony, aki abban élt, hajléktalan lett. Ráadásul leprás is volt, tehát senki nem akart a közelébe merészkedni.

Muthu elhatározta, hogy a bibliatanulmányozás helyett eltakarítják a romokat. Hamarosan a falusiak is kezdtek segíteni. Cölöpöket vertek le, ideiglenesen kifeszítettek valamit az eső ellen. A hét folyamán Muthu a társaival szilárdabb kunyhót épített az asszonnak. A falubeliek látták, hogy nem lett bajuk azoknak, akik segítettek az asszonnak, így ők is kezdtek úgy viszonyulni hozzá, mint aki közülük való. Néhányan ruhát vagy egyebeket adtak neki, hogy pótolják, amit elvesztett.

A következő szombaton az asszony hívta Muthut, és rámutatott két nagy zsákra, amiben kókuszdiók voltak. „Ez az én adományom” - mondta. Muthut nagyon megindította, hogy az asszony egyenként összegyűjtött több mint száz kókuszdiót és mindet hazacipelte. Egész héten ezzel foglalkozott.

Már nagy csoport jön össze a faluban istentiszteletre. Más keresztény templom nincs a faluban, de az adventistákat szívesen látják, mert bebizonyosodott, hogy ők őszintén törődnek az emberekkel. A legközelebbi gyülekezet 5-6 km-re van a falutól, de igen nehéz oda eljutni, tehát a falubeli adventisták azért imádkoznak, hogy nekik is legyen saját imaházuk.

Muthu Kutti önkéntes munkás Indiában (Madurai, Tamil Nadu).

Prófétai üzenetünk

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Jel 14:6-7

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Tanulmányozzuk a hármass angyali üzenetet, hogy jól megismerjük a mai kornak szóló evangéliumot! Ez az összefoglalás, a reménység üzenete mutat rá a hirdetendő igazság lényegére.

Érezni: Érzékeljük Isten jelenlétét a mindennapokban!

Tenni: Imádjuk a Teremtő Istent lélekben és igazságban!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

I. Tudni: Örökkévaló evangélium az egész világnak

- A** Mit jelent az „örökkévaló evangélium” kifejezés, amely csak egyszer fordul elő a Bibliában?
- B** Miért adja Isten azt a parancsot Jelenések 10. fejezetében, hogy „ismét profétálnod kell”? Hogyan lehetünk részesei a feladat teljesítésének?
- C** Magyarazzuk el, miként tanítja vagy tükrözi a hármass angyali üzenet a hit általi megigazulás tanát!

II. Érezni: Isten három parancsa

- A** Miért rendeli el Isten, hogy féljük és imádjuk Őt?
- B** Hogyan párosítható össze Isten félelme és szeretete?
- C** Hogyan tiszteljük és dicsőítjük Istent?
- D** Hogyan tudunk tartalmas és személyes kapcsolatot kialakítani Istenünkkel?

III. Tenni: Isten igaz követőinek jellemvonásai

- A** Mi Isten népének a három legfontosabb megkülönböztető jele (Jel 14:12)?
- B** Melyek Babilon jellemzői? Hogyan ismerhetjük fel ezeket a vonásokat a történelemben?

Összegzés: A hármas angyali üzenet felkészíti az embereket a végidei megtevésztésekre és Krisztus második eljövételére. Élet-halál kérdése, hogy ki hogyan viszonyul ehhez az üzenethez.

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *Jel 14:6-7*

A lelki növekedés alapja: A hármas angyali üzenet a hetednapos adventizmus központi témája. E kijelentések talapzatára épül teológiánk; ez létezésünk oka. Nagyszerűen összegzi a mai kornak szóló evangéliumot, aminek közepén Isten áll és alapja a hit általi megigazulás. Erre épül hitünk, ez mutatja be, mit jelent adventistának lenni.

Csak tanítóknak: E heti leckénk segít jobban megérteni az eredetileg a Krisztus második adventje előtt élő embereknek hangzó üzenet időszzerűségét, fontosságát és szépségét. Az örökkévaló evangélium nyelvi struktúrája egyszerű (bevezetés – 6. vers; az evangélium első bemutatása – 7. vers; az evangélium második bemutatása – 8. vers; az evangélium harmadik bemutatása – 9-12. versek; a mennyei hang – 13. vers). A 14. fejezet három fő részből áll: 1) a Bárány és a 144 000 – 1-5. versek; 2) a hármas angyali üzenet – 6-13. versek; 3) az Ember Fiának második eljövele és az aratás – 14-20. versek.

Kezdő beszélgetés:

1. Az örökkévaló evangélium kifejezés egyszer fordul elő a Bibliában, Jel 14:6-ban. Tudatos tervezés, nem pedig véletlen az oka, hogy a végidővel kapcsolatban jelenik meg. Azt emeli ki, hogy a ma hirdett evangélium nem új találmány, hanem mindig érvényes, nem változott. A forma és a hangsúly változhat az idő múlásával, ám az üzenet lényege megmarad. Csak egy evangélium van. Mi ez az evangélium?
2. Ellen G. White írt egy cikket „A megtérés Isten ajándéka” címmel, amelyben a következőt találjuk: „Sokan írtak nekem, azt tudakolva, hogy a harmadik angyal üzenete a **hit általi megigazulás üzenete-e**. Így válaszoltam: 'Ez a harmadik angyal üzenetének a **lényege**' (*The Advent Review and Sabbath Herald*. 1890. április 1. – kiemelés a szerzőtől). Hol találunk utalást Jel 14:6-13-ban a hit általi megigazulás gondolatára?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Akkor értékeljük és figyelhetjük meg leginkább a hármasság üzenet időszerűségét és sürgősségét, amikor szövegösszefüggésében tanulmányozzuk, és megnézzük, mit akar elérni a két fenevad a sárkány vezetése alatt Jelenések 13. fejezete szerint. Tökéletes engedelmisségét követelnek az emberiségtől. Jelenések 13. fejezetének kulcsszavai: az imádat (4. [kétszer], 8., 12., 15. versek), a hatalom (2., 4-5., 7., 12. versek) és az erő (2. vers). A sátáni hármasság (a sárkány, a tengerből feljövő fenevad és a földből feljövő fenevad) a világot Isten hatalmát bitorolva, erőszakkal hamis imádatra akarja vezetni (Istennel való helytelen kapcsolatra épített imádat). Jel 14:6-13 tartalmazza Isten válaszát e helytelen tettekre, ez Isten ultimátuma a világnak.

BIBLIAKOMMENTÁR

A hármasság üzenet fő témája nem a fenevad, vagy a fenevad bélyege, vagy az engedelmisség, hanem a Bárány, Jézus Krisztus, aki a közép-pontban áll.

I. A Bárány

(Jel 14:6, 10)

Figyeljük meg alaposan a hármasság üzenet kulcsszavait, amelyek összekötik az egészet! Melyek a közvetlen igei kapcsolatok a három üzenet között? A téma (az ítélet) összefűzi az első és a második üzenetet, de nincs kifejezetten összekötő szó. Az első és a harmadik üzenet között a kapocs az *imádat* szó ellentétes használata: az első üzenet a Teremtő imádatára hívja fel a figyelmet, míg a harmadik a fenevad imádatától óv. A második és a harmadik üzenetet a *bor* szó kapcsolja össze, szintén ellentéttel: Babilon hamis tanítása az a mámorító bor, amelyből minden nép ivott (a második üzenet), Isten haragjának bora pedig a bűnüket meg nem bánókra töltetik ki (a harmadik üzenet). Az igaz hívó egyik borból sem iszik. Az összekötő szó a harmadik üzenet és Isten hangja között a *nyugalom*: nincs nyugalma a gonoszoknak a harmadik üzenet szerint, de a Szentlélek megerősíti, hogy nyugalma van azoknak, akik az Úrban élnek és hálnak meg. Az eredmény világos: valójában a harmadik üzenet köti össze mindet, mágnesként összefogva azokat. A harmadik üzenet központjában pedig a Bárány áll.

Amikor Jel 14:6-13 üzenetét tanítjuk, a Barányt, Jézus Krisztust kell meglátnia mindenkinek, akihez szólunk. Segíteniünk kell, hogy az emberek az Úrba vessék bizalmukat és legyőzzék félelmüket! Üzenetünk átadása után ez a legnagyobb elismerés, amit kaphatunk: „Köszönöm, hogy megmutattad a Barányt!” Jelenések 13. és 14. fejezetének fő üzenete nem a fenevadról, a fenevad bélyegéről, a 666-ról, a szentek békességes türeséről, Isten parancsolatainak megtartásáról stb. szól (noha e témák mind fontosak). A Barányról szól. Ha a Barányra mutatunk, azt tesszük, amit Keresztelő János is tett (lásd Jn 1:29, 36).

Megbeszélendő kérdések:

1. Hogyan tudjuk a hármas angyali üzenetet a reménység üzeneteként bemutatni, nem pedig kárhoztató szóként? Ellen G. White nagyszépen írja: „A harmadik angyal üzenetét a vesztébe tartó világ **egyetlen reményeként** kell hirdetnünk” (*Evangelism*. 196. o. kiemelés a szerzőtől).
2. Mi jellemzi azt a népet, amelynek a hármas angyali üzenetet kell hirdetnie? Ez a nép is megosztott világban él, különböző nemzetek, törzsek, nyelvek és népek között. Hogyan egyesítheti az emberiséget az örökkévaló evangélium, és hogyan oldhatja meg a sok gondot?

II. A három felszólítás

(Jel 14:7)

János által Isten hangsúlyozza, hogy félnünk, dicsőítenünk kell Istent, imádva a Teremtőt, „mert eljött az Ő ítéletének órája”. Ez azt jelenti, hogy Isten meg akarja igazítani, meg akarja menteni, ki akarja szabadítani és meg akarja védeni népét. Ezért hív, hogy éljünk a jelenlétében, engedjük magunkat átváltoztatni, így a karakterünk tükrözheti Isten szerető jellemét, és ápoljunk vele mély kapcsolatot. Isten kegyelmének elfogadása és az arra adott válasz az engedelmesség megnyilvánulása.

Megbeszélendő kérdések:

1. Hogyan válik időszerűvé a posztmodern világban a Teremtő imádata, amikor az élet eredetének kérdésére sokan az evolúció elméletének válaszát fogadják el?
2. Milyen szerepe van a szombatünneplésnek abban, hogy mindig tudatában legyünk: az élő Isten a Teremtő?

III. Élni és meghalni az Úrban

(Jel 14:12-13)

Jel 14:13 kijelenti: „*Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg...*” Figyeljük meg, hogy Isten kiemeli a halál módját. Hogyan halhatunk meg az Úrban? Csak akkor, ha először az Úrban élünk! Pál rendkívüli nyomatékkal hangsúlyozza a leveleiben „*a Krisztusban*” motívumot, hiszen az életünk teljes mértékben tőle függ. Ezek szerint a hármasközi üzenet fő témája a biztatás és az Úrban való élet és halál felé terelés. Ez a gyakorlati következménye annak, ha látjuk és személyesen ismerjük a Bárányt.

Megbeszélendő kérdés: Milyen három fő jellemvonása van azoknak, akik Jel 14:12 szerint hűségesek maradnak Jézushoz? Milyen sorrendben mutatkoznak meg a hívók életében?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Jel 18:4-ben az áll, hogy Isten népe Babilonban él, ezért is szól így Isten: „*Fussatok ki belőle én népem...*” Hogyan leplezhetjük le Babilon bűneit, miközben szeretjük a babilóniaiakat? Hogyan prédikálhatjuk Babilon bukását, miközben jó kapcsolatban vagyunk azokkal, akik ott „élnek”?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Tanulmányozzuk az osztályban a *Babilon* szó jelentését! Melyek Babilon különböző jellemzői a Bibliában? Hogyan viselkedik Babilon, hogyan viszonyul másokhoz?

NAGYOBB HATALOM

Teresát jól ismerték a környezetében, Bulgária nyugati részén, mint boszorkányt. Varázsolt, magbabonázott embereket vagy éppen átkoktól szabaddította fel őket, megjósolta sokak jövőjét. Tisztelet övezte az erőért, amivel rendelkezett.

Egyszer meglátogatta szeretett kis unokája, Sara, elment hozzá nyaralni. Szombaton Sara azt kérte, hogy vigye el a gyülekezetbe. Teresa meglepődött, de megkereste a gyülekezetet, ami a város egy régi presszójában talált helyet.

Sara kapott a gyülekezetben egy gyerekeknek szóló bibliai könyvet, és kérésére nagymamája minden este felolvasott neki belőle. A kislány szeretett játék közben Jézusról énekelni, és akkor is, amikor segített a nagymamájának. Teresa gyakran megállt, hogy jobban hallja az énekszót. Arra gondolt, hogy valóban különleges lehet Jézus, ha annyira szereti az unokája. Elhatározta, hogy a gyülekezetben még többet meg fog tudni róla.

Teresa akkor is visszament a gyülekezetbe, miután az unokája hazautazott Olaszországba. Sokat dohányzott és nem volt ereje abbahagyni. Egyszer a gyülekezetben azt mondta: „Ha szeretnétek engem máskor is itt látni, imádkozzatok, hogy Isten segítsen leszokni a cigarettáról! Most is alig bírom ki, hogy ne gyújtsak rá.”

A gyülekezet közösen imádkozott akkor, és ígérték, hogy folytatják az imákat. Később Teresa hányingert érzett és többször is hányt. „Rendben van – gondolta magában –, talán így akarja Isten kivetni a szervezetemből a mérget.” A hányás még néhány órán át eltartott, utána viszont az asszony nem érzett vágyat arra, hogy újból rágyújtson.

Amikor Teresa jobban megismerte Istent, megsemmisített mindent, ami a boszorkánysághoz tartozott, a könyveket, talizmánokat, fűszereket. Ha a korábbi kuncsaftjai felkeresték, mindig elmondta, hogy már nem gyakorolja a mágiát, de szívesen imádkozik értük. Voltak, akik elfogadták és később elmondták, hogy az imára választ kaptak, sőt néhányan még a gyülekezetbe is elmentek. Teresa megismerte Jézus nagyobb hatalmát.

Teresa Bulgáriában, Blagoevgradban beszélt a hitéről.

Az Isten jelleme körüli kozmosz küzdelem

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Jel 16:7

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Miért lázadt fel Sátán a mennyben Isten ellen? Hogyan tükrözik Isten szeretetét és igazságosságát az ítéletei?

Érezni: Krisztus életében, halálában és feltámadásában hogyan mutatkozott meg Isten szerető jelleme? Értékeljük és lássuk meg!

Tenni: Folyamatosan szolgáljuk az Urat! Engedjük, hogy Isten uralja az életünket!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

I. Tudni: Az első lázadás a mennyei szentélyben

- A** Hogyan jellemzik Sátánt Ézsaiás 14. és Ezékiel 28. fejezetei?
- B** Melyek voltak Sátán eredeti vádjai Isten ellen?
- C** Mit jelent, hogy szabad erkölcsi lények vagyunk?

II. Érezni: Isten igazolása a kereszten

- A** Mire tanította meg az angyalokat a kereszten?
- B** A bűn büszkeséggel indult és Jézus alázata győzte le. Mitől olyan alattomos dolog a büszkeség, hogy még Lucifer, Isten tökéletes teremtménye is elbukott miatta?
- C** Hogyan lehet Isten egyszerre igazságos és kegyelmes?

III. Tenni: Az egyház és a hívők a világegyetem színpadán

- A** Hitünkkel és engedelmisségünkkel hogyan igazolhatjuk Isten szerető jellemét?
- B** Hogyan fordulhat elő, hogy hívők valójában szégyent hoznak Istenre, miattuk káromolják a nevét?

- © A mennyei lázadást pletykálkodás előzte meg. Mit tehetünk, nehogy valamilyen formában mi is részesei legyünk bármiféle lejáratásnak, hamis hírek terjesztésének?

Összegzés: Isten a tetteivel igazolja magát az egész világegyetem előtt. Szeretetének erkölcsi ereje győz.

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *Jób 1:6-12; Ez 36:26-27*

A lelki növekedés alapja: Isten azt akarja, hogy megértsük a nagy küzdelem kérdéseit és tudjuk, milyen szerepünk van a jó és a rossz, Krisztus és Sátán között dúló lelki küzdelemben. Mi nem nézői, hanem szereplői vagyunk a drámának, a színpadon vagyunk. Ha szoros kapcsolatban maradunk az élő Istennel, mi is részesei leszünk a gonosz fölötti végső győzelmének, amely már biztos a kereszten aratott győzelme révén. A gonosszal való utolsó küzdelemben Istent úgy láthatjuk, mint aki az igazi szabadság keze, és majd mindenki megérti, hogy Ő a szeretet, az igazság és az igazságosság Istene. Ezek után a megváltott emberek és a menny lakói mély elköteleződéssel, készségesen és örömmel fogják szolgálni az Urat az örökkévalóságon át.

Csak tanítóknak: Isten arra hív, hogy értsük meg a döntései okát. Megláthatjuk, hogy Ő valóban a szeretet és az igazság Istene (Zsolt 34:9; 51:6; Róm 3:4; Fil 2:10-11). Már kezdetben Sátán megkérdőjelezte és gúnyolta a hatalmát, a szavát és a jellemét (1Móz 3:1-5; lásd még Ézs 14:12-15; Ez 28:11-19). Érdekes, hogy a héber *rakal* tő (Ez 28:16) azt is jelenti: „pletykálás”, „rágalmazás”. Leleplezi Sátán módszerét, aki igazságtalansággal (héberül *'avelah*) vádolta Istent. E heti leckénk segít megérteni a nagy küzdelem fő kérdéseit. A második részben *Jób könyvére* koncentrálunk, ami bepillantást enged a lelki küzdelem témájába.

Kezdő beszélgetés: Négy csoportba sorolhatók *Jób könyvének* meghatározó szereplői: Isten, Sátán, Jób és a barátai. Mit mondhatunk el mind-egyikről?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: *Jób könyvének* bevezetője két mennyei jelenettel nyit, Isten és Sátán éles szembeállítását bemutatva (1:6-12; 2:1-7). A világegyetem egyedüli Ura elé gyűlnek a mennyei lények. És „*eljöve a Sátán is közöttök*” (1:6), Isten ellensége. Az Írás még arra is következtetni enged, hogy Sátán nem volt állandó tagja a csoportnak. A közvetlen kontextus azt sejteti, hogy úgy viselkedik, mint aki megszerezte az uralmat a föld fölött: „*Körül és át meg át jártam a földet*” (7. vers). Betolakodóként jelenik meg, aki vádol és a föld birtokosának szerepét játssza.

BIBLIAKOMMENTÁR

Jób könyvének előszava szerint az ünnepélyes gyűlésen Isten igaz emberként mutatja be Jóbot (1:8; 2:3). Az első két fejezetben kétszer is igaznak mondja a pátriárkát: feddhetetlen, egyenes, istenfélő és nem tűri a gonoszt. A jelleme kifogástalan, nem mintha büntelen lett volna (*Jób* tudja, hogy bűnös, lásd 7:21; 10:6; 14:7), hanem Isten átformáló kegyelme miatt. A két mennyei összejövetelen Isten szóba elegendik Sátánnal. Szenvedélyesen kiáll *Jób* mellett. Ám Sátán nem osztozik az Úr *Jób* iránti szeretetében, és a pátriárkát is belekeveri az Isten elleni támadásába.

I. Első vitapont: Helyesen jár el Isten, amikor igazolja a bűnösöket?

(*Jób* 1:8-11; *Róm* 3:26)

Sátán nem ért egyet azzal, hogy Isten igaznak mondja Jóbot. Egy ártatlannak tűnő kérdéssel támad: „*Avagy ok nélkül féli-e Jób az Istent*” (1:9)? Első olvasatra úgy tűnik, hogy a kérdés *Jób* ellen hangzik, de valójában Isten a támadás célpontja. Sátán cáfolni próbálja, amit Isten *Jóbról* mondott. A történetben az jelenti az első fordulatot, hogy Isten *Jób* mellé áll és igaznak nyilvánítja. Így *Jób könyve* fő témája Isten igazságossága: vajon igazságos az Úr, amikor igaznak nyilvánít?

Megbeszélendő kérdés: Miért tűnik úgy, hogy Isten népét több próba éri, nehezebb megpróbáltatásokat élnek át, mint azok, akik nem hisznek? Milyen okok húzódnak meg a megpróbáltatások mögött?

II. Második vitapont: Miért szolgálják Istent a hívők?

(*Jób* 1:9; 2:3)

Sátán cinikus kérdésének megértéséhez („*Avagy ok nélkül féli-e Jób az Istent?*”), ami bevezeti a könyv témáját és cselekményét, fontos tanulmá-

nyozunk a kérdés meghatározó kifejezését: „*ok nélkül*”. A héber *chinnam* ebben a jelentésben négyszer fordul elő a könyvben (1:9; 2:3; 9:17; 22:6). Úgy is lehet fordítani, hogy „ingyen”, „semmiért”, „szándék nélkül” és „hiába”. Sátán kérdését így is fel lehet tenni: Vajon Jób érdek nélkül szolgálja Istent? Önzetlen-e a kegyessége és teljes-e az elköteleződése? Szeretettel szolgálja Istent, azaz hátsó szándék nélkül? Az egész világegyetem előtt tisztázni kell, hogy mi motivál Isten szolgálatára. A félelem, a büntetéstől és a haláltól való szabadulás vágya? Esetleg az örök élet és rengeteg más áldás jutalma? Vagy hálából engedelmeskedünk Istennek, önmagáért szeretjük?

Megbeszélendő kérdés: Miért olyan fontosak az indítékaink, hogy a mennyei udvarban is be kell azokat mutatni?

Feladat: Miért követjük Istent? Beszéljük meg az osztályban! Mi az indítékaink szerepe az életben? Mi minden következik ebből?

III. Harmadik vitapont: Kiben bízunk és kinek engedelmeskedünk?

(1Móz 2:16-17; 3:4 és Jób 13:15)

Jób megvallja, hogy csakis az Úrban bízunk, akkor is, amikor nem érti, mi történik az életében. A korábbi tapasztalatai alapján jónak, szeretetteljesnek és gondoskodónak ismerte meg Istent, ezért az Ő oldalán marad: „*Ímé, megöl engem! Nem reménylem; hiszen csak útjaimat akarom védeni előtte*” (Jób 13:15)! Majd kinyilvánítja hitét a személyes Istenben: „*Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött, s ha ez a bőröm lefoszlik is, testemben látom meg az Istent. Saját magam látom meg őt, tulajdon szemeim látják meg, nem más*” (Jób 19:25-27, új prot. ford.).

Végeredményben az a döntő, hogy kiben hiszünk. Vajon Istent és az utasításait követjük, vagy saját önző nézeteink és Sátán ajánlatai szerint élünk? Az életünk irányának tisztán meg kell mutatkoznia a nagy küzdelem során.

Ezékiel próféta közvetíti Isten ígérését: az Úr Szentlelkét adja népének, hogy engedelmeskedhessenek törvényeinek: „*És adok nektek új szívet és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok nektek hússzívet. És az én lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolataimban járjatok és az én törvényeimet megőrizzétek és betöltsétek*” (Ez 36:26-27).

Szívátültetés kell ahhoz, hogy követni tudjuk Istent és rendelkezéseit. A szív körülmételését egyedül a Nagy Orvos végezheti el. A Lélek alakítja át az életet - Ő lakik bennünk, szentel meg és teremt újjá. Az átformaló Lélek velünk és bennünk lakik. Isten Lelke új életet hoz (Ez 37:1-14).

Isten törvényét egyedül a Szentlélek munkája ülteti be a szívünkbe. Ez 36:27 lényegében ezt mondja: „A Lelkemet adom belétek és azt teszem, hogy parancsolataim szerint járjatok és tartsátok be a törvényeimet, és megteszitek azt” (a szerző fordítása). Más szóval, Isten azt mondja: „Teszek, hogy tégy”, vagyis Isten a Lelke által ösztönöz az engedelmessegre. Az Úr engedelmesseget követel, de nekünk kell eldönteni, hogy engedelmeskedünk, viszont képtelenek vagyunk töretlenül kitartani döntésünk mellett és mindig engedelmeskedni. Ám Istennel együtt már más a helyzet. A Lelkét adja, hogy engedelmeskedhessünk. Ha Isten kér valamit népétől, abban mindig megsegíti őket. Amit elvár, azt meg is adja. Az engedelmesseg Isten ajándéka, nem a saját tettünk vagy sikerünk, és bizonyítja, hogy Istennek van igaza.

Megbeszélendő kérdés: Hogyan taníthat meg Isten arra, hogy megtegyük, ami az Ő akarata? Hogyan vezet Lelke által? Hogyan ismerhetjük fel, hogy mit akar Isten az életünkkel? Miért kéri Dávid: *„Taníts meg engem a te akaratodat teljesítenem, mert te vagy Istenem! A te jó lelked vezéreljen engem az egyenes földön”* (Zsolt 143:10).

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: *Jób könyve* sok olyan fontos kérdésre fényt vet, amiről ebben a tanulmányban nem ejtettünk szót, pl. nem Isten a szenvedés okozója. Nem felelős a gonoszért. Vajon Isten követői képesek-e teljesíteni Uruk akaratát, és ha kell, inkább meghalnak, mint hogy az életüket mentse? Isten uralma és az ember szabadsága. Beszéljünk az osztályban e kérdések gyakorlati alkalmazásáról!

Feladatok:

1. Beszéljünk Dávid imájáról: *„Ne vess el engem a te orcád elől, és a te szent lelkedet ne vedd el tőlem”* (Zsolt 51:13)! Miért olyan fontos a Szentlélek jelenléte az életünkben?
2. Jób panaszaira válaszolva (38-41. fejezetek) Isten rámutatott, hogy Ő a Teremtő. Miért olyan fontos hinni a bibliai teremtéstörténetben?

Hogyan segít a teremtésben való hit leküzdeni a nyugtalanító dolgokat, amikor lesújtanak az élet nehézségei és tragédiái?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Amikor Jób szenvedett, a barátai meglátogatták, még ha rosszul is fogták fel a dolgokat. Az egyik legfontosabb dolog az együttérzés kifejezése a szenvedők iránt. Nem a magyarázatainkra van szükség, hanem a jelenlétünkre! Kiket kellene meglátogatnunk, hogy változást hozzunk az életükbe, világosságot és reményt vigyünk nekik? Beszéljük meg az osztályban!

Feladatok:

1. Beszéljünk arról, hogy mi motiválhatja azokat, akik eljönnek az evangelizációs alkalmakra vagy a gyülekezetbe! Miért nem jönnek el sokan? Mit tehetnénk, hogy ezen változtassunk?
2. Látogassuk meg gyülekezetünk idősebb tagjait és kérdezzük meg: Mi adott nekik erőt, hogy le tudják küzdeni a gonoszt és az élet nehézségeit? Honnan vettek bátorságot a problémákkal való szembenézéshez? Tegyük fel ezeket a kérdéseket a fiataloknak is, majd hasonlítsuk össze a válaszokat!

KÜLÖNLEGES TÖRTÉNETEK KINCSESTÁRA

Muka egy himba törzsi vezető harmadik felesége Namíbia északi részén. A törzs tagjai közül csak néhány gyermek tud eljárni iskolába, akik viszont otthon maradnak, általában nem tanulnak meg írni, olvasni. A törzs tagjai történeteiket az esti tűznél mesélik el és adják tovább kultúrájukat a gyerekeknek.

Adventista misszionáriusok már tizenöt éve látogatják a himba törzs falvait. Barátságokat ápolnak, beszélnek Istenről, igyekeznek segíteni. Imádkoztak Mukáért is, amikor komolyan megbetegedett, és Isten meg is gyógyította. Muka férje tiszteli a misszionáriusokat mindazért, amit értük tesznek. Muka szereti az imaórákat, és szívesen részt venne istentiszteleteken is, de túl nagy a család és túl messzire kellene menni, ezért inkább csak magában imádkozik.

Nemrégiben a misszionáriusok egy külön tábort szerveztek a himbáknak. Szinte mindenki elment erre az alkalomra, amelyen a törzsi vezetők kaptak egy-egy MP3 lejátszót. Megtanulták a használatát is, hogyan kell a napon feltölteni, hogyan hallgathatják Isten történeteit a saját nyelvükön. Hazatérve Muka férje odaadta az MP3 lejátszót az első feleségnek, aki miután meghallgatta, továbbadta Mukának. Muka a gyerekeivel együtt szintén meghallgatta, majd a következő feleségnek adta. „Most már jobban értem Istent, mint korábban – mondta Muka. – Szeretnék még sokat megtudni róla!”

Az MP3 lejátszók eljuttatják a Biblia üzenetét a himba emberekhez. A gyülekezeteinkben a 13. szombati adományokkal hozzájárulunk, hogy az üzenetet himba nyelven is hirdethessék. Köszönetet mondunk mindenkinek, aki adományával támogatja a missziót a szombatiskolai istentiszteleteken!

Muka Namíbia északi részén él kiterjedt családjával.

Bátorító szó a szentélyből

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Zsid 10:19-25

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Ismerjük el, hogy bizalmunk alapja Krisztus, a Főpapunk, aki meghalt értünk, most pedig él és segít Istent meg az embereket szolgálni!

Érezni: Értékeljük Isten gondoskodását! Arra bátorítja követőit, hogy készletére válaszul cselekedjenek.

Tenni: Szeressük a bűnösöket, ahogy azt Isten is teszi, és bátorítsunk a fejlődésre, bármilyen nagyok is az akadályok!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

I. Tudni: Bizalmunk egyetlen alapja

- A** Miért ne a saját tetteinkre és teljesítményeinkre alapozzuk bizalmunkat, hanem csak arra, amit Isten tesz értünk?
- B** Miért kell a keresztényeknek a hitet, a reményt és a szeretetet ápolni?

II. Érezni: Isten serkenti a népét

- A** Milyen érzés, amikor Isten arra bátorít, hogy kövessük Őt? Mit árul el ez a népe iránti gondoskodásáról?
- B** Hogyan kerülhetünk közel Istenhez? Hiszen Ő mindig a népével van, és Ő teszi meg az első lépést az igazi kapcsolat helyreállításáért?

III. Tenni: Mások bátorítása

- A** Hogyan segíthetünk másoknak is az Istennel való mély kapcsolatot tapasztalni? Hogyan segíthetjük a többi ember fejlődését az Istennel való kapcsolatukban?
- B** Hogyan bátoríthatunk egy barátot, a gyülekezetünk egy tagját vagy egy korábbi tagot arra, hogy rendszeresen járjon a gyülekezetbe, úgy tisztelje Istent?

Összegzés: Hitünk a másokkal való törődésben nyilvánul meg. Amikor bátorítjuk azt, aki gyöngye, a saját kapcsolatunkat is erősítjük Istennel. Szükségünk van egymásra, együtt kell haladnunk az Új Jeruzsálem felé.

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: Zsid 4:14-16; 6:19-20; 10:19-25

A lelki növekedés alapja: Isten bátorít, és azt akarja, hogy az igazi, jó tapasztalatot éljük meg a szentéellyel kapcsolatban. Bátran léphetünk a mennyei szentélybe, Isten elé járulhatunk Jézus Krisztus által, aki a Főpapunk és utat nyit nekünk. Isten a világegyetem kormányzati központjából megáldja népét, teljes üdvbizonyosságot ad, erősíti a reménységünket és mélyíti a szeretetünket, hogy lelkileg is növekedhessünk és készen állhassunk az ítélet napjára.

Csak tanítóknak: E heti leckénk segít megérteni, hogy mennyire fontos a kitartás, egymás biztatása és a szoros kapcsolat. Függenk egymástól, összeköttetésben kell lennünk a testvéreinkkel. Szükségünk van a testvéreinkre. Azért bátoríthatjuk egymást, mert Isten minket is bátorít.

Kezdő beszélgetés: Emlékszünk egy olyan esetre, amikor nagyon elcsüggedtünk, de valaki bátorított? Mit éreztünk? Mi segített a legtöbbit akkor? Egy mosoly, egy gesztus, egy köszöntés, egy ölelés, anyagi segítség, egy ének, egy prédikáció, egy ima vagy csak egy szó?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: A zsidókhöz írt levél fő témája az, hogy Jézus különb, jobb és hatalmasabb bármi vagy bárki másnál. Krisztus különb volt a követőit szükségszerűen új életvitelre vezeti, mert mindig Őt tartják a legfontosabbnak.

BIBLIAKOMMENTÁR

Figyeljük meg, hogyan használja A zsidókhöz írt levél szerzője a *ta hagia* kifejezést! Mit jelent ez a szó? Egyes fordítások szerint a „szentek szentje”. Helyes ez a fordítás? A szakértők egybehangzóan állítják, hogy A zsidókhöz írt levél nagymértékben a Septuagintára épül (az Ószövetség ógörög fordítása, Kr. e. III. és II. század). Ezért kell A zsidókhöz írt levelet a Septuaginta fényében vizsgálni.

A *ta* hagia kifejezést a Septuaginta 109-szer használja, és sosem egyedül a szentek szentjét írja le vele. Bizonyított, hogy ezt a szót az egész szentélyre és nem csupán a szentek szentjére vonatkoztatták. 106-szor utal az egész szentélyre és 3-szor a szentek szentjére (1Kir 8:8; 2Krón 5:9, 11). Tehát Zsid 9:11-12 fő gondolata, hogy Jézus „*az Ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve.*” Ezért „*bizodalmunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által... Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével*” (Zsid 10:19-22).

I. Lépjünk be a szentélybe és bátran járuljunk a kegyelem trónjához! (Zsid 4:14-16)

Bátran léphetünk be a mennyei szentélybe, teljes bizalommal, mert nagy Főpapunk, Közbenjárónk van, aki előttünk jár. Ismeri gyengeségünket, sebezhetőségünket, kísértéseinket, gondjainkat és nehézségeinket, mert hasonló tapasztalatokon ment át, amikor emberként élt. Így meg tud érteni és segít az élet küzdelmeiben. Ezért írja Pál: „*Járuljunk azért bizalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül*” (Zsid 4:16).

Megbeszélendő kérdések:

1. Hogyan kapcsolódik egymáshoz az, hogy bátran mehetünk Isten elé és igényelhetjük ígéreteit? Bibliai bizonyítékokkal támasszuk alá válaszunkat!
2. Hogyan növekedhetünk a szeretetben? Legyünk gyakorlatiasak és konkrétak! Hogyan köthetjük válaszunkat ahhoz, amit Pál az igazi szeretetről írt (1Kor 13:4-10)?

II. Ne maradjunk távol a gyülekezettől!

(Zsid 10:24-25)

A *zsidókhöz írt levél* írója kiemeli, hogy a hívók közössége (10:24-25; 12:22-24) a Krisztus által elért új valóság eredménye. A keresztényeknek szüksége van erre a közösségre, hogy összpontosíthassanak, és ne hagyják el ezt a közösséget (10:25)! A Krisztushoz és az egymáshoz való tartozás érzete alakítja ki a testvérek családját (10:19; lásd Jn 1:12; 1Kor 12; 1Jn 3:1). Erősnek kell lennie a hívók közötti szoros kapcsolatnak. Krisztus szeretete vonzza és összekapcsolja követőit (2Kor 5:14).

Megbeszélendő kérdések:

1. Mivel érvel Pál azzal kapcsolatban, hogy ne forduljunk el a gyülekezettől?
2. Miért fontos erősíteni a hívók közösségét ahelyett, hogy a függetlenséget munkálnánk? Miért van szükségünk egymásra?

III. Sose adjuk fel! Rendületlenül végezzük Isten munkáját!

(Zsid 10:35-36)

A Szentlélek munkája is mutatja, hogy mennyi mindent megtesz Isten értünk. A *zsidókhoz írt levélben* hét utalást találhatunk a Szentlélekre (Zsid 2:4; 3:7; 6:4; 9:8, 14; 10:15, 29), amelyek mind azt bizonyítják, hogy a Szentlélek megerősíti a Jézus által kijelentett meghatározó szavakat. A Szentlélek ihleti az Írást és szól azon keresztül (3:7, 9; 9:8; 10:15). A Szentlélek hatására a Szentírást aktuálisnak és a jelen helyzetre vonatkozóan láthatjuk: „*Annakokáért, amint a Szentlélek mondja*” (3:7). Az Ige szava „*élő*” (4:12). A Szentlélek mai nyelven magyarázza a Bibliát és képessé tesz, hogy az új szövetség szerint járjunk (Jer 31:31-33; Ez 36:24-28).

A „*kegyelemnek Lelke*” (Zsid 10:29) Istennek az életünkben megmutató erejére és jelenlétére hívja fel a figyelmet. A Lélek az isteni kegyelem kifejeződése. A kegyelem Lelkének megszorításával mindazt visszautasítjuk, amit Istentől kaptunk. Ha elfogadjuk a kegyelem Lelkét, megnyílik az út a kegyelem trónjához, ahol isteni segítő kegyelmet (amit nagy Főpapunk révén érhetünk el) találunk. Az új szövetség élményének átalakító munkája megy végbe a szívünkben (10:16). Ha Szentlelket veszünk, ez azt jelenti, hogy Krisztus bennünk él.

Pál így szól: „*Mert békességes tűrésre van szükségetek, hogy az Isten akarátát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet*” (10:36). A béketűrés fontos, ez Isten népének egyik jellemzője Jézus második eljövetele előtt (Jel 14:12; lásd még Mózes tapasztalatát – Zsid 11:27; és Jakab kérését 5:7-12-ben).

Sok buzdítás található A *zsidókhoz írt levélben*, amelyeket Isten kérésével összegezhetünk: „*Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szívetekeket*” (4:7). Tulajdonképpen ez a Szentlélek hívása (3:7), az Isten iránti teljes elköteleződést kéri. Amikor felismerjük, hogy valamin változtatni kell, azonnal válaszoljunk a hívására!

Megbeszélendő kérdések:

1. Pál tanácsolja, hogy biztassuk egymást „*annyival inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közelget*” (Zsid 10:25). Melyik nap? Az ítélet/engesztelés napja, vagy Jézus második eljövételének napja? Bibliai bizonyítékkal támasszuk alá válaszunkat!
2. Hogyan hihetünk kitartóan? Mit jelent megtartani „*a reménységnek vallását tántoríthatatlanul*” (Zsid 10:23)?
3. Hogyan szomoríthatja meg a „*kegyelemnek Lelkét*” (Zsid 10:29) az is, aki hisz Krisztusban?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Segítsünk felismerni az ima valódi értékét! Mit jelent teljes bizalommal Istenhez fordulni, „*hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül*” (Zsid 4:16)?

Megbeszélendő kérdések:

1. Mit jelent az, hogy a hívők szabadon mehetnek Isten elé? Vajon olyan távol lenne Isten, hogy közelebb kellene húzódnunk hozzá?
2. Jézus azért lépett be a mennyei szentélybe, hogy közbenjárói munkáját végezze és érdemeit elérhetővé tegye követői számára. Hogyan és miért kaphatunk segítséget Közbenjárónktól?
3. Hogyan tehetnénk a gyülekezeti életet vonzóvá a fiatalok, minden gyülekezeti tag és a barátaink számára?
4. Hogyan fejezhetjük ki őszinte keresztényi szeretetünket és érzéseinket? Lehetséges „túlságosan” is szeretni? Ha igen, hogyan?

Feladat: Beszéljük meg az osztályban a romboló és az építő kritika közötti különbségeket! Milyen az igazi bátorítás jellege? Hogyan segíthetünk másoknak, hogy az életük bizonyos terén fejlődjenek, közben viszont ne legyünk ítélkezőek vagy lekezelőek?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Mit mondjunk, hogyan bátorítsuk azokat, akik csalódtak, akiket megbántottak, akik lelkileg elgyengültek? Gyakoroljuk ezt a csoportban egy eset kapcsán! Hogyan tudjuk a részvétellel és Isten Igéjének tanulmányozására vezetni az embereket?

Feladat:

1. *A zsidókhöz írt levél* egyszerűen összegezhető: „Ne hagyd el Jézust! Új dimenziót hozott az életedbe, kitárta a mennyet és valóra váltotta azt, amire az ószövetségi előképek mutattak.” Mivel emlékeztethetjük magunkat állandóan Jézusnak az emberiségért végzett szolgálatára?

MUTASD MEG AZ EGYHÁZADAT!

Ivan és Raveta egy történelmi egyházban nőtt fel Macedóniában. Házasságkötésük után Raveta alkalmanként eljárt a templomba, de Ivan nem. Amikor a Biblia már elérhetővé vált a nyelvükön, Raveta vett egyet, de feltette a polcra és hamarosan egészen elfeledkezett róla.

Évekkel később Ivan szívinfarktust kapott. Lábadozás közben meglátta a Bibliát és levette a polcra. Arra gondolt, hogy ismeri az ország polgári törvényeit, de Isten törvényét nem. Megkereste a Bibliában a Tízparancsolatot. „Ezekből a törvényekből mi nem sokat tartunk be!” - mondta Ravetának. A felesége elkérte a Bibliát és ő is olvasni kezdte. Napokon keresztül olvasták a Szentírást. „Isten azt mondja, hogy ne imádjunk más, mi meg szenteket imádunk” - csodálkoztak. „A szombat kellene megtartanunk, nem a hét első napját!” Azonnal levették az ikonokat és keresni kezdték egy olyan egyházat, amelyik szombatot ünnepel. Napokig eredménytelenül kutattak.

Egyik nap Raveta bekapcsolta a tévét és hallotta, hogy egy lelkész Krisztus második eljöveteléről beszél. A program végén felvillant az Adventista Egyház neve. Felhívta a tévécsatornát, majd az egyházat is. A lelkész megígérte, hogy felkeresi őket.

A látogatás alkalmával sok kérdést tettek fel a lelkésznek a Tízparancsolattal és egyéb bibliai versekkel kapcsolatban, amelyek zavarták őket. A lelkész örömmel válaszolt a kérdésekre. A házaspár boldog volt, hogy választ kaptak. Elkezdtek járni a gyülekezetbe. Ivan a szüleinek is beszélt mindenről, így aztán ők is csatlakoztak a gyülekezethez. „Hálát adunk a tévéműsorért, ami a gyülekezethez vezetett minket!” - mondta Raveta.

Ivan és Raveta Macedóniában, Skopjében él.